XXXVII. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. MÁRCIUS 5.

A MINISZTERTANÁCS-TANÁCSTALAN

– Most kinek adjuk a nőnapi virágot?

Nincs többé hálapénz?

Ez a harc – amely most megindult – lesz a végső a hálapénz ellen! Egyelőre még csak az egészségügyben, de az ott kidolgozott stratégia olyan szenzációsnak és hatásosnak tűnik, hogy bizonyára átveszik a szerelő és javító vállalatok, meg más szolgáltatók. Elrendelték ugyanis, hogy a kórházak, rendelőintézetek házirendjét egy hónapon belül felül kell vizsgálni és ki kell egészíteni. Hogy mivel – azt a Magyar Nemzetben megjelent ismertetésből idézem: „A minisztérium társadalmi szerveivel és etikai tanácsával együtt meg kell fogalmazni az intézet dolgozóinak együttes állásfoglalását a hálapénzzel kapcsolatban, amiből világosan kiderül, hogy az intézet dolgozói a beteg gyógyítása érdekében végzett munkájukért semmiféle anyagi juttatást, vagy más előnyt nem várnak el, enélkül is megtesznek mindent."

Egy kis fejtörést okozott ugyan nekem, miért kell az intézet dolgozóinak együttes állásfoglalását a minisztérium társadalmi szerveivel és etikai tanácsával **együtt** megfogalmazni? Talán önmaguk nem képesek fogalmazni? És a minisztérium képviselői nélkül is állást foglalni? Amikor – mint olvashattuk – már úgyis megvan fogalmazva. Nem hiszem, hogy ha teljesen rájuk bíznák, bárhol is az ellenkezőjét fogalmaznák a házirendbe. De hát az a legfontosabb, hogy végre, végre megtalálták a hálapénz elterjedésének a főokát: nem volt kiírva, hogy azt helytelen felkínálni és elfogadni. És ebből következik, hogyan lehet megszüntetni: ki kell írni, hogy azt helytelen felkínálni és elfogadni.

Idősebbek előtt persze felderenghet, hogy valaha üzletekben, vendéglőkben olvashattak olyasmit, hogy „öntudatos dolgozó borravalót nem fogad el". Nem is értem, hogy miért nem lett hatása... Talán mert csak egy táblára írták, nem pedig egy demokratikusan (a minisztérium képviselőinek részvételével) megtárgyalt, hivatalosan jóváhagyott és lepecsételt házirendbe...

Földi Iván

ÖRVENDETES KEZDEMÉNYEZÉS

Kultúra, közélet, műtyúkszem

Áru-e a kultúra?

Sokan és hangosan vitatkoznak manapság erről. Én határozott igennel feleltem volna a kérdésre, amíg nem olvastam a Filmvilágban közölt statisztikát: hányan nézték meg a tavaly és tavalyelőtt készült filmjeinket. Eljátszottunk a gondolattal: ezt a nézőszám kimutatást közölnünk kellene lapunk második oldalán. A magyar filmek ügyében mi évek óta mondjuk a magunkét, mondja most már helyettünk a statisztika. Mert néha egy kimutatás szebben beszél, mint a legszerelmesebb glossza.

A listán szereplő 46 film között öt olyan akad, amelyiknek hétezer (azaz: hétezer) nézője sem volt. Ha az áru egyik ismérve az eladhatósága, akkor nincs vita: a magyar film valóban nem áru.

De akkor micsoda? Talán: közéletellátás. Ne tessék sziszegni, ez a szószörny nem az én szüleményem, nem nekem kellett kitalálnom: ki van az már találva hivatalosan, intézményesen. A minap azzal szórakoztam, hogy egy nagyobbacska vidéki művelődési ház függetlenített alkalmazottainak a névtábláit olvasgattam. Ilyen gyönyörűségekre bukkantam: hálózati módszertani előadó; intézményi előadó; közéletellátó előadó.

A magyar filmet eddig ketten nem szerették: a közönség és a humoristák. És ketten szerették: a filmcsinálók és a filmbírálók. Változóban a kép, a kritikusok kezdik nagyon nem szeretni filmjeinket. Az idei játékfilmszemle ürügyén valóságos össztüzet nyitottak a filmcsinálókra. A film, a színház és a muzsika ügyeiben legilletékesebb hetilapunk kritikusa megírta aggodalmait és dohogásait, amelyek nem egyik vagy másik filmre vonatkoznak, hanem az egész „társadalmi érdeklődéssel gyanúsított magyar filmművészetre". A kritikus sajnálkozva tapasztalja, hogy ez a gyanú alaptalan. És szeretne odakiáltani, hogy a műtyúkszemet nem ápolni, hanem lecsatolni kell.

Szóval a magyar film jelenlegi állapotában nem közéletellátás, hanem műtyúkszem.

De áru-e a műtyúkszem?

Volna nekem egy ésszerű javaslatom. Egyik-másik filmstúdiónkat ki kellene adni bérletbe – vagy ahogyan hivatalosan fogalmazzák: szerződéses üzemeltetésre – annak, aki nyilvános versenytárgyaláson a legtöbbet kínálja érte. Ugyanúgy, ahogyan manapság kisebb kocsmákat, közérteket, tüzépeket, zöldségboltokat szokás.

Mit tetszik mondani? Hogy más a kultúra és más a kereskedelem?

Valamikor én is úgy hittem, hogy az általános emberi kultúra egyik ága a kereskedelem. Ma már egyre inkább azt tapasztalom, hogy az általános emberi kereskedelem egyik ága a kultúra...

Radványi Barna

Hangosabban! Halkabban!

Televíziónk talán nem tudja, hogy van olyan „szolgáltatása" is, amely nem található a műsorban. Ez pedig a tévétorna második kiadása, amely esténként sok apró kocogó-futamra serkenti a nézőt. Működtetése egyszerű hangtechnikai alapelveken nyugszik, így kivitelezéséhez nem szükséges műegyetemi végzettség. A nézőtől megkívánt gyakorlatok felállásból, futásból, leülésből állnak. Tévéjáték megy, közepes hangerővel. A képernyőn hirtelen suttogni kezdenek. Uccu, fel a fotelből, neki a készüléknek, hangosítás, futás vissza, leülés. Pihenés, bámulás, figyelés. Váratlanul üvölteni kezd két színészvezetett színész. Talpraugrás, futás a készülékhez, halkítás, utána vissza helyünkre, belégzés, kilégzés. Ezt a gyakorlatot esténként többször ismételjük. Más. Előzetes egy operaházi felújításból. Karmester vezényel, az énekkar szépen szól, az énekest alig hallani. Nyilván csak egy mikrofont kapott a stáb, a többi kivette rendes évi szabadságát. Az az egy is a zenekari árokban lapulhat valahol, rangrejtve. Erősítek, mire úgy megjön a zenekar hangja – technikai önérzet is van a világon –, hogy most már hallom ugyan az énekest is, de remegni kezd a parkett és a szomszéd. Este tízkor, a bemondónő kívánságára engedelmesen halkítom a hangot, de akkor... jön a híradó harmadik kiadása, elöl háromszáz harsonás fújja a csatariadót. Nem állok fel, nem halkítok. Ott omoljanak le Jerikó falai, ahol vannak, én már teljesen kimerültem.

Távolból irányítható tévé, jöjjön el a te országod!

Marthy Barna

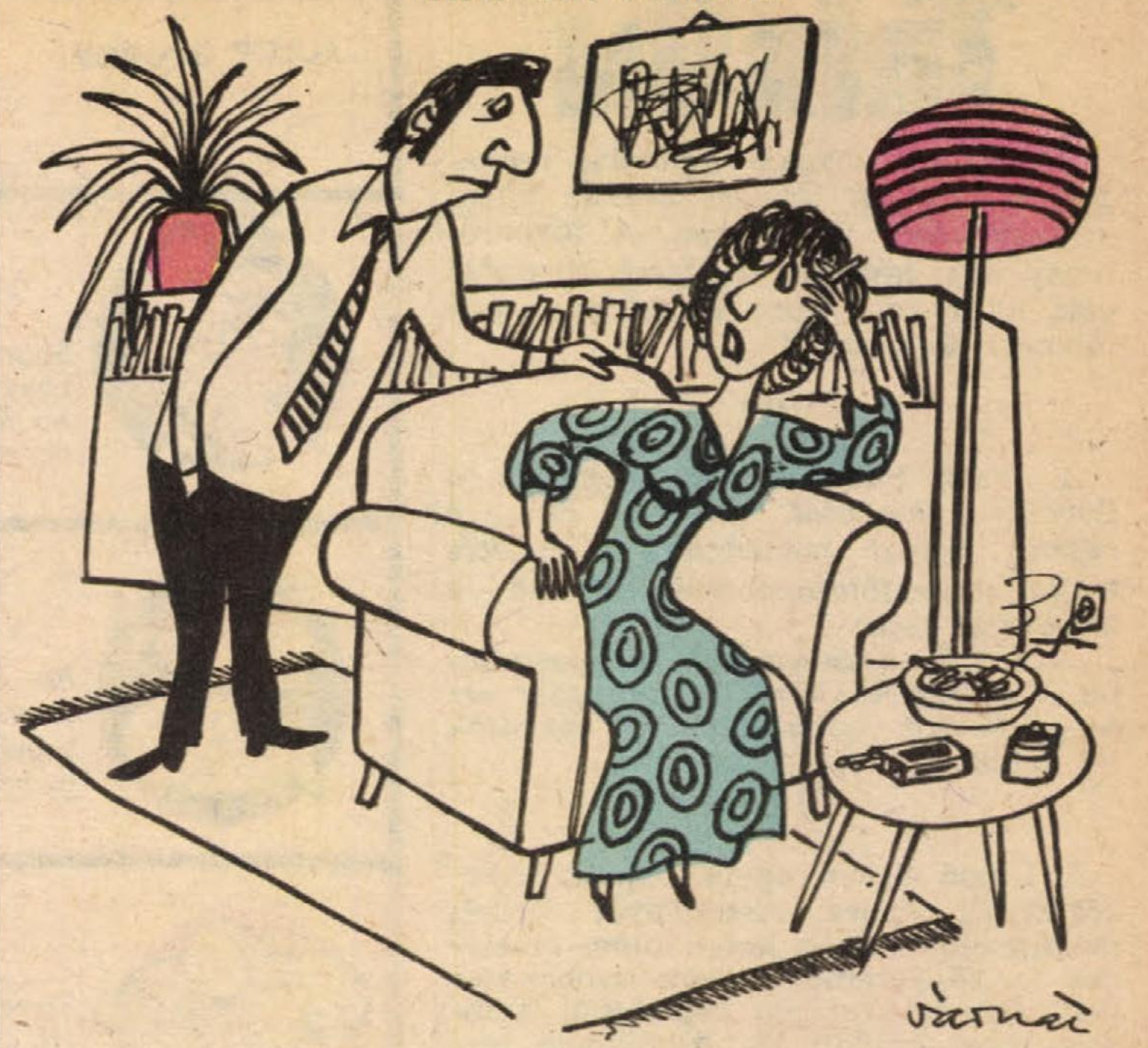

– Majd ha a férjem nyereségrészesedést kap, főzök egy jó gombalevest...

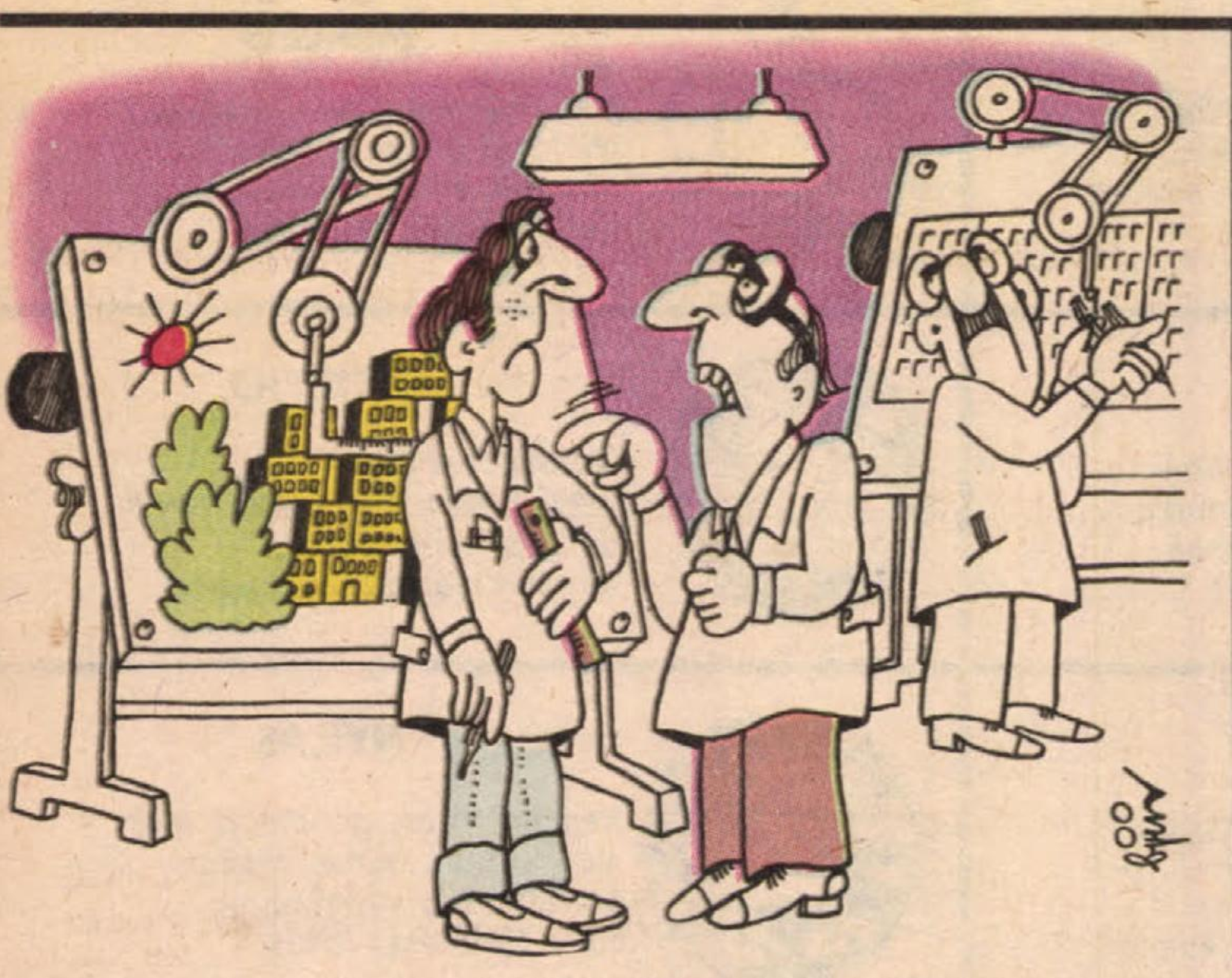
REAGAN ÉS A FORRÓ DRÓT

VASÁRNAPI GYEREKEK

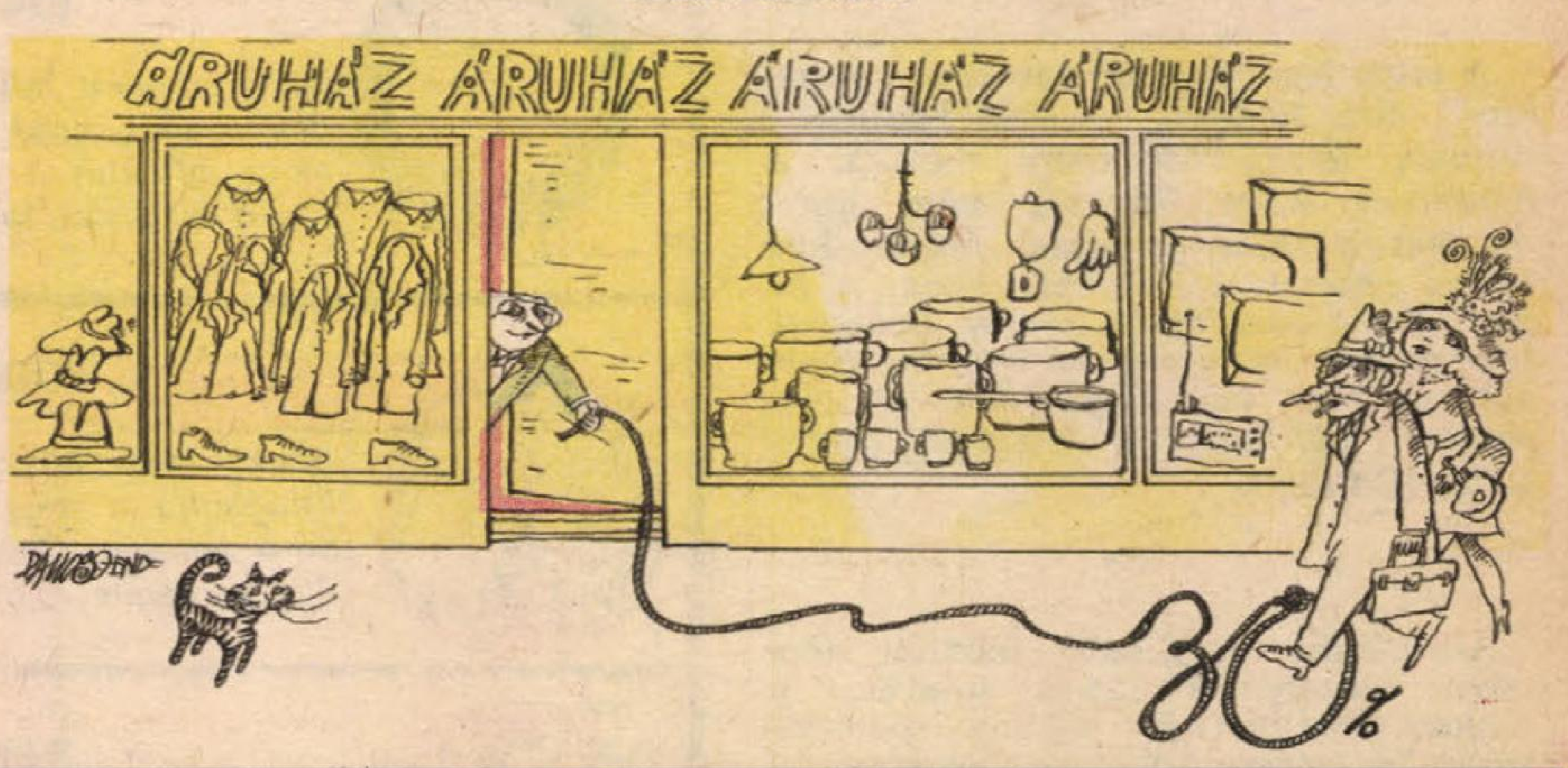

– Ma olyan szórakozott vagyok. Az első férjem gyerekeit küldtem a második férjemhez, az övét pedig az elsőhöz...

– A maga fantáziája túl élénk ahhoz, hogy lakótelepet tervezzen, fiatal barátom!

ÁRENGEDMÉNY

ÖSSZFARSANG

A farsang össznépi ünnep, gondűző, pajkos, pajzán mulatság.

Talán másutt. Minálunk: össznépi munkaverseny, inak, izmok, idegek próbára tétele.

Merthogy mifelénk a farsang nem az eladósorú leányok és a házasulandó legények báli seregszemléje, vagy a meglett korúak időmulatása. Azaz, nem ez a jellemző reá. A farsang nálunk a bölcsődések, óvodások, napközisek, kis és nagyiskolások, kis-, közép- és nagycsoportosok országos méretű vigalma Hegyeshalomtól Záhonyig és Lökösházától Rábafüzesig.

A farsangi gyermekmulatságokon résztvevők számát legalább egy millióra becsülhetjük. A hozzájuk tartozó szülők is közel kétmillióan vannak. Akkor még jönnek a nagypapák, nagymamák, keresztszülők. Mindösszesen legalább 4–5 millióan vagyunk érintve a farsangi gyermekbálok által.

Hogy miért veszem ide a felnőtteket is? Akinek bálozó fia, lánya, kisunokája, keresztgyermeke van, tudja hogy a farsangi gyermekszórakozásoknak a felnőttek az igazi főszereplői. Lévén eme összejövetelek álarcos bálok.

Történik pedig ez a következőképpen. Hazajön a gyermek, azzal, hogy ekkor meg ekkor maszkabál lesz az óvodában, iskolában. Összehívatik a családi nagytanács. Anyuka javasolja, hogy a kis Kingából legyen háremhölgy. Apuka ellene szól: ő bizony nem szolgáltatja ki saját egyszem lányát holmiféle pasáknak, sejkeknek, beduin törzsfőnököknek, még tréfából sem. Legyen belőle hirdetőoszlop. Nagymama kéri jegyzőkönyvbe venni, hogy ez egy hülyeség, a hirdetőoszlop egy merev henger, abban nem érvényesül az ő unokájának a bájos kis alakja. Kingából tündérkirálynő lesz, akárki meglássa! Nagypapa rálegyint: a monarchiák kora lejárt, a mi korunk a társadalmi és technikai haladásé, legyen a gyerekből elektromos hűtőszekrény, vagy színes televízió. Most már ordít az egész családi tanács: Kinga nem Keravill bolt, vagy Bizományi Áruház. Végül megszületik a kompromisszum: a gyerekből színes pillangó lesz.

Most jönnek az igazi gondok. Tudnivaló, hogy nálunk a gyerekbálok nem öncélú mulatságok, hanem a kreativitás fejlesztését szolgálják. Vagyis semmi jelmezkölcsönző, semmi színházból kikunyerált maskara! Tessék csak otthon azt a jelmezt összebütykölni. Különben nem gilt az egész.

Valóban, a kicsinyek jelmezbáljai eredményesen fejlesztik a mamák, papák, nagyszülők, kreativitását. Egy-két hétig a család egyebet sem tesz, mint: a) természettudományos könyvekben búvárkodik, vajon mije van a pillangónak, s mije nincs, b) járja a boltokat és vásárolja a szükséges kellékeket, c) munkából hazatérve vacsora előtt, és után (néha helyett) vakulásig szabja-varrja-vágja-ragasztja-mintázza-illeszti a pillangó alkatrészeit. Néha elszabják, mert rájönnek, hogy a pillangónak nem szarva van, hanem csápja, nem pocakja, hanem potroha, és nincs neki se füle se orra, se foga.

Gyűlnek a sógorok, nagynénik, nagybácsik, ismerősök, hírül hozzák, hogy a szomszédban a kis Évinek már elkészült a jelmeze, Hófehérkére vették és az sokkal szebb. Erre a család még ráken egy kis kulimászt a pillangóra, még jobban kicifrázza a potrohát, nehogy lemaradjon a kreativitásban.

Most már minden kész, Kinga nagyon aranyos, tényleg olyan, mint egy tarka pillangó, csakhogy el nem röpül, már csak rá kéne próbálni, de hol van Kinga, ja, elment a barátnőjéhez, ugyan mi keresnivalója volna itt, ez a nagyok dolga, majd előkerül, mire jön a bál.

Most ott pihen a szép tarka-barka pillangójelmez a karosszéken, várja a kis gazdáját, a szülők, nagyszülők pedig leroskadnak, fáradtan, de boldogan. A nagy mű kész, az alkotók pihennek.

Ki mondja azt, hogy baj van nálunk a munkaerkölccsel?! Milliókat lehet itt megmozgatni, erejükön felüli munkára bírni, csak egy igazi, komoly cél kell hozzá.

Például egy farsangi maszkabál.

Novobáczky Sándor

TRIBÜN

A Watford csapata tombolát rendezett a belgrádi Crvena Zvezda elleni kupamérkőzés félidejében. A főnyeremény egy kéthetes belgrádi nyaralás volt. Ki nyerte? Ruzo Tomicsics ... egy főpincér Belgrádból.

* * *

A West Ham nagyon megverte a Coventry csapatát. Jimmy Hill, a vesztes csapat menedzsere tiszteletre méltó akasztófahumorral mondta a mérkőzés után:
— A kilencven percből nyolcvanhatot a mi térfelünkön töltöttek. Már arra gondoltam, hogy helypénzt számítok fel nekik.

* * *

A Luton Town egyik bajnoki mérkőzésének teljes eredményét kellett megtippelni azon a helyi totón, amelynek a főnyereménye egy szobabútor volt. Egy ír szurkoló végtelenül különös tippet küldött be. Alighanem biztosra akart menni és joggal számíthatott rá, ha ez a tipp bejön, egyedül viheti haza a garnitúrát.
A tipp: félidő 2-0... végeredmény 1-0.

* * *

A világ legpechesebb játékosa kétségkívül Jim Rodgers, a skót másodosztályban focizó Stranraer csatára. A Stranraer négy hónapja nem nyert meccset a saját pályáján. Most végre 1-0-ra vezetett a Brechnin ellen. A 89. percben az edző beküldte Jim Rodgerst, szippantson az újonc is egy kis levegőt az első csapatban. Jim Rodgers egyszer találkozott a labdával. Abból is öngólt rúgott.

* * *

Amerikában megjelent Bartlett Népszerű Idézeteinek 125-ik kiadása. A vaskos kötetben jó néhány sport-kiszólás is szerepel. A legfigyelemreméltóbb Yogi Berrának, a híres baseball-játékosnak a mondása:
— A meccsnek csak akkor van vége, ha vége van...
Ki hitte volna?

(p. p.)

FÜLÖP GYÖRGY:

LUDAS-HOROSZKÓP MÁRCIUSRA

VÍZÖNTŐ

Sohse legyen pesszimista!
Egyék jót a tyúk húsából,
ha Reagan az ön nyomorát
ecseteli az Usából.

OROSZLÁN

Ön, akit a kultúrának
lángoló szent tüze érlel,
nagy művészi élményhez jut,
háttérben egy jegyüzérrel.

HAL

Baross téren megkísértik.
Kvarcóra, vagy angol szövet...
Vigyázzon, mert mindent lopnak,
gyermeket és malomkövet!

SZŰZ

Bár önben a munkamorál
nem lobogó tüzes láva..
melózzon, mert könnyen repül,
mint a tévében a páva!

KOS

Szerencsét hoz önnek Plútó.
Ha pénze már édeskevés,
égből pottyan, mint a manna,
a nyereségrészesedés.

MÉRLEG

Ön szerelmes, ám zárkózott!
Ne főjön a feje gondba'!
Mondja el az életét, de
ne a drága telefonba!

BIKA

Ön szorongott februárban,
ámde múlik majd a panasz...
nincs infarktus a tévében,
jön a hivatalos tavasz!

SKORPIÓ

Öröme lesz kisfiában,
hogyha neve Zsolt, vagy István...
Bár az ovi-férőhelye
nincsen még az örömlistán.

IKREK

Merkur jegye biznisztt sejtet.
Kifoghatja a nagy halat!
Be a pénzt az Ótépébe!
Egy percenttel több a kamat!

NYILAS

Kegyed fázós, gondja is lesz
márciusban, egész rakás.
Melegszik a világhelyzet
hűl a távfűtéses lakás.

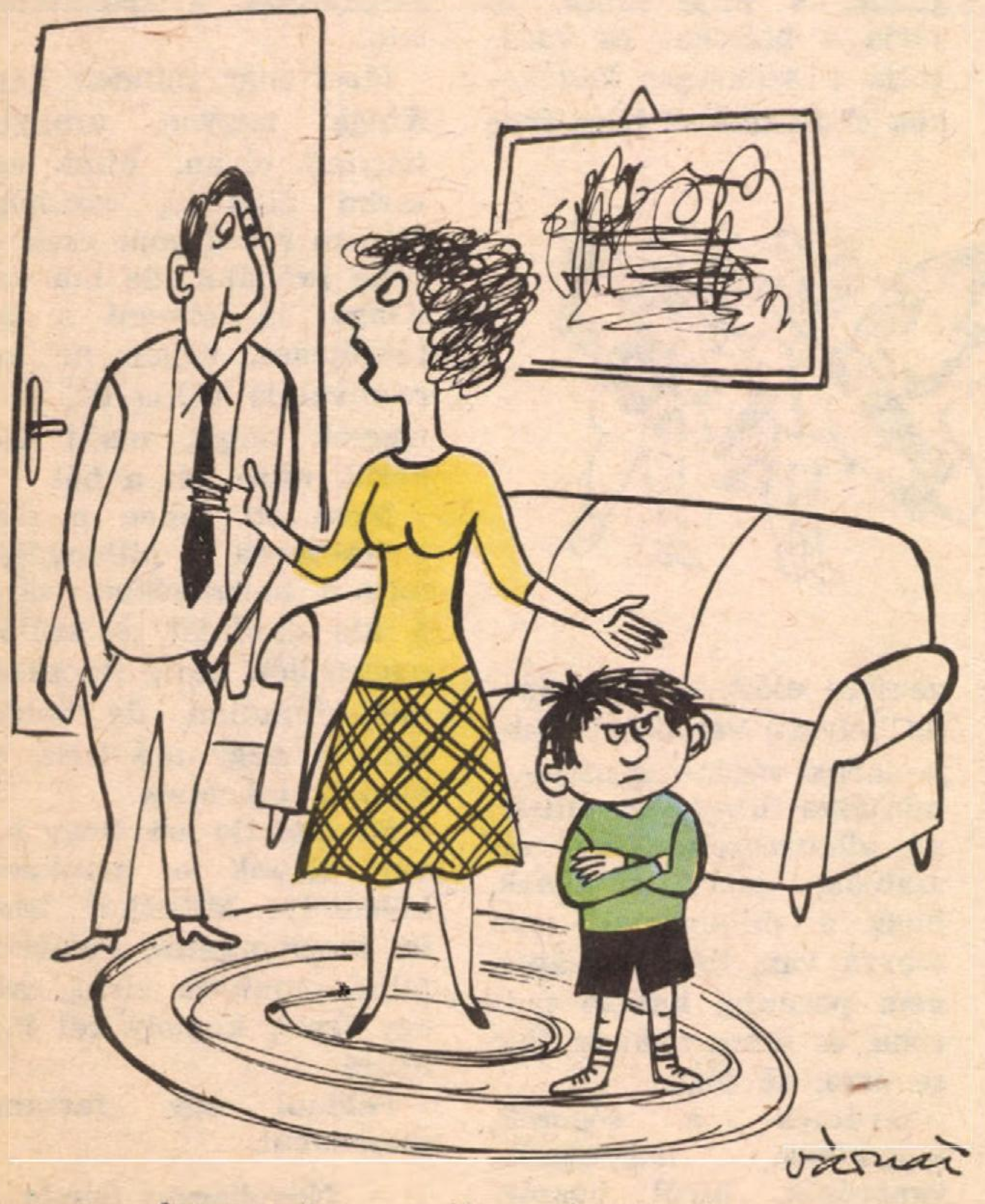
RÁK

Baj éri, de partra mászik
ügyesen, mint fürge vidra.
Ám ki tudja, mikor mászik
fel majd az új Árpád-hidra?...

BAK

Örült mázlit jelez a Mars!
Minden Baknak más a mottó:
külföldinek Hilton-rulett,
a magyarnak totó-lottó.

— Azt mondta, szexológus akar lenni...

SZILÁNKOK

ÉRZÉKENY LÉLEK

— Azért mert én nem köszönök, maga még viszszaköszönhetne!

HISZÉKENYSÉG

— Ó, én ostoba, hittem neked! Azt hazudtad, hogy nem vagy szerelmes belém, és most kiderült, hogy mégis!

MAGÁNY

— Kétágyas szobám van. Éjfél előtt az egyik ágyban, éjfél után a másik ágyban alszom.

KÜLÖNÖS

Ismerek egy cukrászdát, ahol remekül készítik a marhapörköltet.

KOLLÉGA

Mindenütt van egy kolléga, akit nagyon lehet utálni. Ugye érdekes, kedves olvasó, hogy az illető épp önnel dolgozik egy helyen?!

TÁRGYILAGOSSÁG

— Azokat a magyar filmeket is szidom, amelyeknek én vagyok a rendezője.

ELŐRELÁTÁS

Már most felhívom a figyelmet a később felavatandó Marx téri aluljáróban ácsorgó lumpen elemekre!

LAKATLAN SZIGET

— Szívesen költöznék egyedül egy lakatlan szigetre, ha lenne ott egy jó társaságom.

PRECÍZ DOLGOZÓ

— Éjjel álmomban volt négy túlórám. Ki fizeti ezt meg nekem?

SZERZŐDÉS

A társasház-építtetők kötelezik magukat, hogy nem reklamálnak...

KRITIKA

— Milyen az új krimi a moziban?
— Ha elvesztette a ruhatári számát, akkor izgulhat a nézőtéren.

MEGÁLLAPÍTÁS

Ilyenkor tavasz előtt vitaminhiányban szenvednek a patikák.

GONOSZ EMBER

— Drága barátom, úgy örülök, van egy rossz hírem a számodra.

Galambos Szilveszter

MENYASSZONYTÁNC

– Csak még egy órát tarts ki, Juli, és megvan a Mercedes!

– Lehet, hogy a kritikusoknak ez rossz, hatásvadász jelenet, de a férjemre mindig jó hatással van.

KÜLPOLITIKAI FANTOMKÉP

PÁLYA

Kaptunk egy levelet.

Kedves szerkesztőség. Fiatalabb éveimben sosem tudtam nevetni a maguk viccein. De mostanában, hogy szellemi erőim már hanyatlanak, egész jókat mulatok rajtuk. Szerény elismerésképpen felajánlanám maguknak saját készítményű paszományaim egyik szép darabját. Hívük, Munkácsy Mihály paszománykészítő.

Minthogy világéletünkben szívszakadva vágyakoztunk egy szép darab paszományra, meg — isten tudja — a név is ismerősnek tűnt, elmentünk a megadott címre.

— Egyet áruljon el, mester — kérdeztük nagy szakállú levelezőnket a meghitt csevely során. — Hogyan lett maga paszománykészítő?

— Furcsa kérdés — vonta Munkácsy vállát Mihály. — Hogyan lesz az ember akármi? Tizennégy éves korban pályát kell választani és kész.

— És maga tizennégy éves korában paszománykészítő akart lenni?!

— Csudákat. Kinek jut eszébe ilyesmi? Tudja is egy tizennégy éves gyerek, hol lakik az isten.

— Mégis, mi akart lenni?

— Természetesen mozdonyvezető. De bácsikám Rüdiger ordítani kezdett, hogy a vasút marhaság, a vasút napjai meg vannak számlálva, tessék parádéskocsisnak menni, mert az a jövő.

— De hát akkor miért nem választotta a parádéskocsisi pályát, Munkácsy úr?

— Mert anyám rettenetesen lehordta bácsikám Rüdigert. Hogy menjen, főzzön kocsonyát a fejéből, mert belőlem ugyanis vagy hölgyfodrász lesz, vagy kolduló barát.

— Ha szabadna ezt egy kissé világosabban...

— Tudja, milyen egy anya. Meg akarja tartani a fiacskáját. Úgy gondolkozott, hogy a kolduló barát azért marad agglegény, mert egyáltalán nem ismeri a nőket, a hölgyfodrász meg azért, mert túl jól ismeri őket.

— De hát akkor miért nem lett magából sem kolduló barát, sem hölgyfodrász?

— Mert az apám borzasztóan ordítani kezdett anyámmal. Hogy menjen, préselje a nézeteit az emlékkönyvébe és üljön rájuk, mert belőlem tojáskereskedő lesz és kész.

— Tojáskereskedő?!

— Apám kalkulált. Ha egy tyúkkal kezdem és az az egy tyúk csak száz tojást tojik, akkor a száz tojásból száz tyúk lesz, száz tyúk tízezer tojást tojik, tízezer tyúk egymilliót... és így tovább...

— Jóságos ég, Munkácsy úr, hát mi volt a maga apja? Kolumbusz?

— Műbútorasztalos, kérem. Álmodozó lélek.

— Akkor miért nem lett magából tojáskereskedő?

— Mert Herminka néném iszonyúan ordítozni kezdett az apámmal, hogy üljön a tojásaival egy ágyúba és lövesse ki magát, mert nekem igenis a tamburmajorok nemes hivatását kell választanom. Mégiscsak egyenruha, ugyebár, jó levegő, művészet...

— Herminka néni alkalmasint kottamásoló volt?

— Nem kérem, vénkisasszony. De a Kék Macska részeg trombitása minden éjjel éppen az ő ablaka alatt fordult bele a vizesárokba és mielőtt elájult volna, mindig eltrombitálta a Szűz imáját.

— Akkor hát miért nem lett magából tamburmajor, Munkácsy úr?

— Mert az osztályfőnököm irtózatos propagandát csinált, hogy modern diák csakis fülesnek mehet.

— Fülesnek, Munkácsy úr?

— Fülesnek. Ugyanis terveztek arra mifelénk egy vájdlingüzemet, kellett, aki fület gyárt a vindöliknek. A tantestület buzdító szavai nyomán négy év alatt háromezer diák tett fülesi szakvizsgát. A vájdlingüzemet aztán mégis az ország másik végiben építették fel.

— Akkor hát tisztázzuk most már, hogyan lett maga paszománykészítő, Munkácsy úr?

— Nézze, Bruknajdorf bácsi, az öreg mester inast keresett. És ő volt az egyetlen, aki pályaválasztásilag sosem ordítozott velem.

— Miért, nem szerette a paszománykészítést?

— Szerette, csak néma volt.

— Munkácsy úr... sosem jutott eszébe, hogy rajzolgasson, festegessen?

— Érdekes, hogy ezt mondja. A hatodik általánosban lepingáltam egyszer az osztályfőnökömet. Mint Árpád apánkat, a honfoglaló magyarok vezérét, fehér lovon. Mögötte a tanári kart, gőgös cifferblattal, csupa fejedelem képében. Eléjük meg félkörben a citerázó hódolt népeket, szóval az osztálytársaimat.

— És?

— Az osztályfőnököm bevitt a szertárba, két akkora pofont adott, hogy leégett a hajam és százszor le kellett írnom: az úttörő tiszteli a növényeket. Hát... így lettem paszománykészítő.

Még ugyanazon a héten egészen hasonló levelet kaptunk Ludwig Van Beethoven üstfoltozótól, Marco Polo cserzővargától és Albert Einstein takácstól is.

Nem furcsa?

Peterdi Pál

A TÜCSÖK HASZNOSÍTÁSA

(TUDOMÁNYOS ÉRTEKEZÉS)

Tisztelt hölgyeim és uraim! A televízió egyik vetélkedő-műsorában felvetődött a kérdés, hogyan mérjük tücsökkel a hőmérsékletet. A tücsök és a hőmérséklet viszonya visszanyúlik az ókori Egyiptomba, amikor a fiatal fáraófiúk szkarabeuszt dugtak a fiatal fáraólányok blúzába.

A tudósok azóta bebizonyították, hogy a szkarabeusz nem tücsök, hanem galacsinhajtó bogár, így a hőmérséklettudomány úttörői átköltöztek a fűtetlen ókorból a fűtött pesti lakásokba.

Ezért is sajnálatos, hogy korunkban több ember tart otthon háziállatként hőmérőt, mint tücsköt, s ilyenformán nem tudják, hogy a hőmérsékletet Celsius-fokokkal, Kelvin-fokokkal, vagy tücskökkel mérjék.

Ezt a bizonytalanságot táplálja, hogy a polgári hőmérsékletszámítás alapegysége az, hogy a tücsök percenként hány centimétert mászik. Ezzel szemben mi azt valljuk, hogy a tücsök ugrik is, ha piszkálják a hím tücsök pedig ciripel, ha megérzi a nőstény tücsök vagy a mandarinszappan illatát.

Vagyis, ebből is látszik, hogy a tücsökkel úgy kell hőmérsékletet mérni, hogy a TÜKER-telepen veszünk fél kiló házi tücsköt, ezeket bedugjuk az ágyunk alá, s ha nem ciripelnek, akkor felhívjuk a Távfűtő Műveket, hogy tegyenek rá még egy lapáttal.

Tisztelt hölgyeim és uraim! A legújabb kutatások szerint a tücsökkel nem csak hőmérsékletet lehet mérni, hanem szerelmet is. Ilyenkor az eljárás a következő:

Fogunk magunknak egy partnert. Aztán kimegyünk a mezőre és fogunk egy tücsköt. A tücsköt és a partnert betesszük egy ágyba és megvárjuk, hogy egymásra találjanak. Ha a partnerünk nagyobbat ugrik, mint a tücsök, akkor ő az igazi, ha nem, akkor a tücsök.

A másik eljárás, hogy bedugjuk partnerünk hóna alá a tücsköt. Aztán leoltjuk a villanyt és megvárjuk, hogy ki kezd előbb ciripelni. Ha a partnerünk, akkor tovább fűtjük. Ha a tücsök, akkor szabadon engedjük a partnerünket, és fogunk helyette egy olyat, akit olyan hevület fűt irántunk, hogy a tücsök hőgutát kap.

Azonban a tücsök életrevalóbb célokra is hasznosítható! Köztudott ugyanis, hogy sok helyen nem tudják mivel mérni a vállalati pazarlást. Erre a célra megint csak kiválóan alkalmas a tücsök!

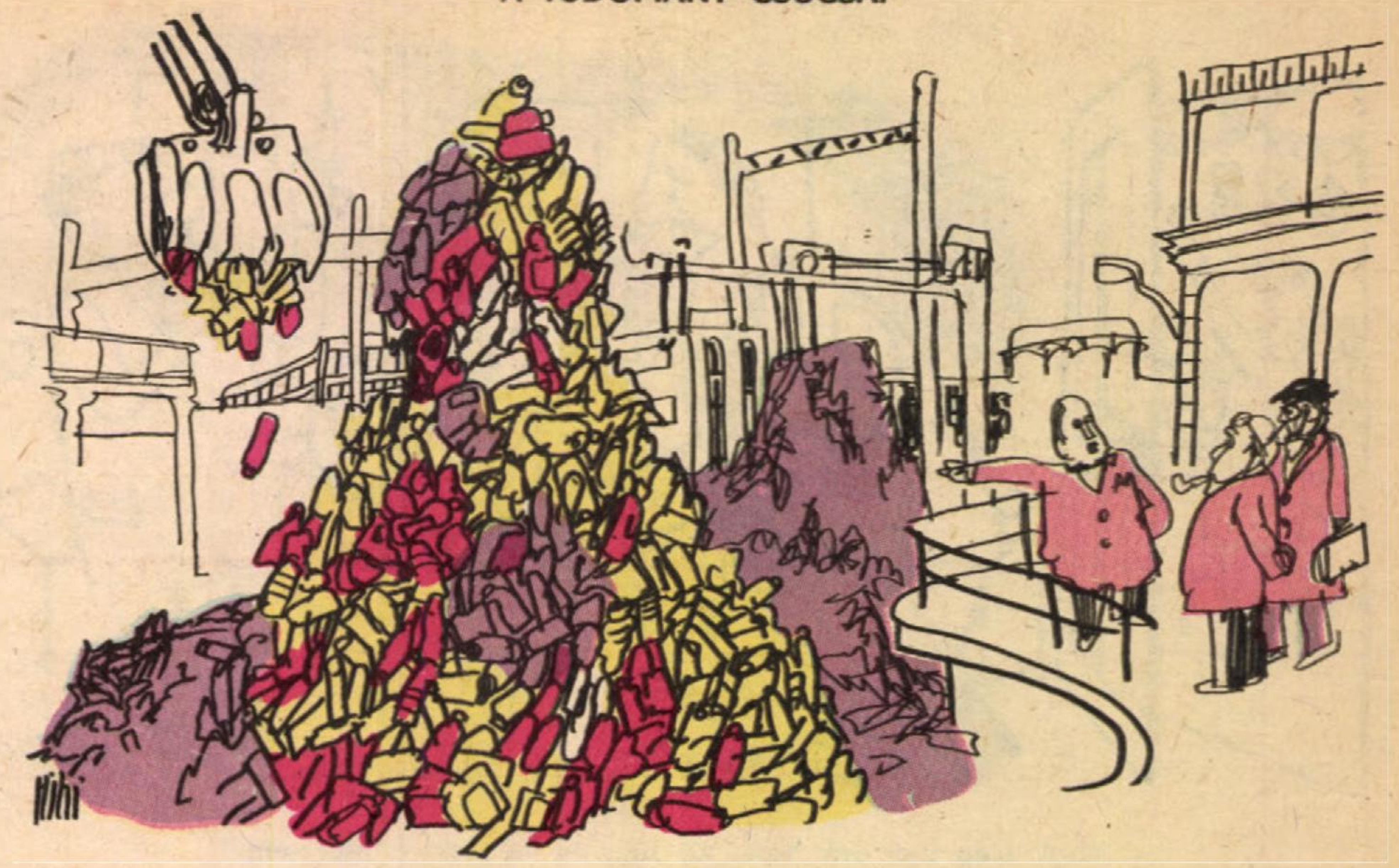
A mérési módszer alkalmával nem is kell mást csinálni, csupán egy tücsköt helyezni az elfekvő készletek, az elfekvő forintok, vagy az elfekvő vezetőség tetejére. Ha ezen a helyen a tücsök percenként csak egyszer ciripel, akkor a vállalati pazarlás csak egy tücsök, vagyis hegedülhet tovább. Ám ha percenként többször ciripel, akkor a pazarlás már sok tücsök, amiért valakit el kell hegedülni. A vállalati pazarlást énekes kabócával viszont nem szabad mérni, mert az messzire hallatszóan kiénekli.

Tisztelt hölgyeim és uraim! A tücsök hasznosítására a jövőben korlátlan lehetőségek kínálkoznak. Elképzelhető például, hogy egyesek megpróbálják az életszínvonalukat is tücsökkel mérni. Mert azt mondják, hogyha a tücsök ugrik, akkor ugrik az életszínvonalunk is, de ha a tücsök nem ugrik, akkor ők ugrálnak.

A tudományos fejtegetés alapján könnyű belátni, hogy jobb, ha tücsök van az embernél, mintha bolha.

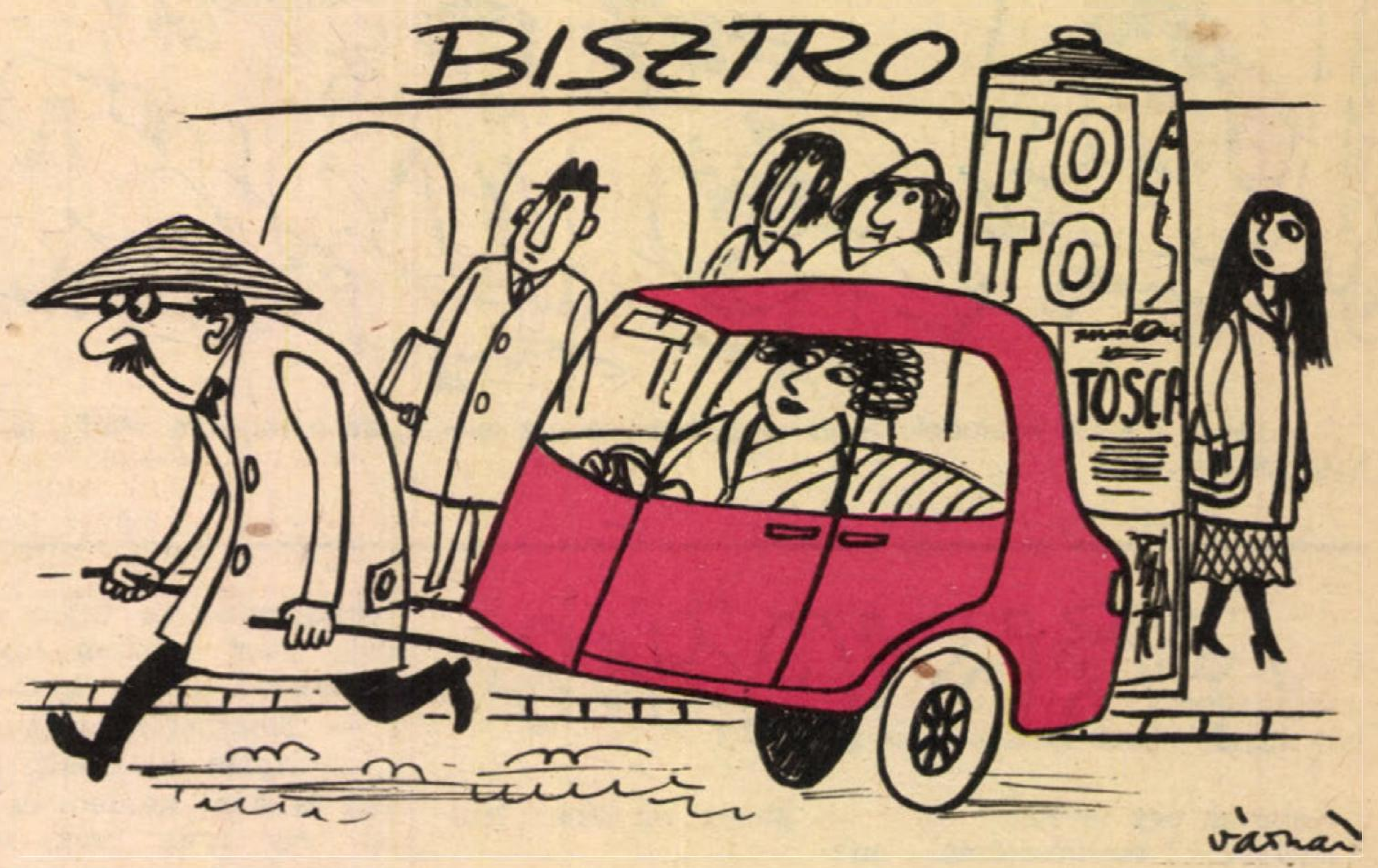
Tormai László

A TUDOMÁNY CSÚCSAI

– Ebből a rengeteg műanyaghulladékból kellene újra olajat csinálni...

OLCSÓ MEGOLDÁS

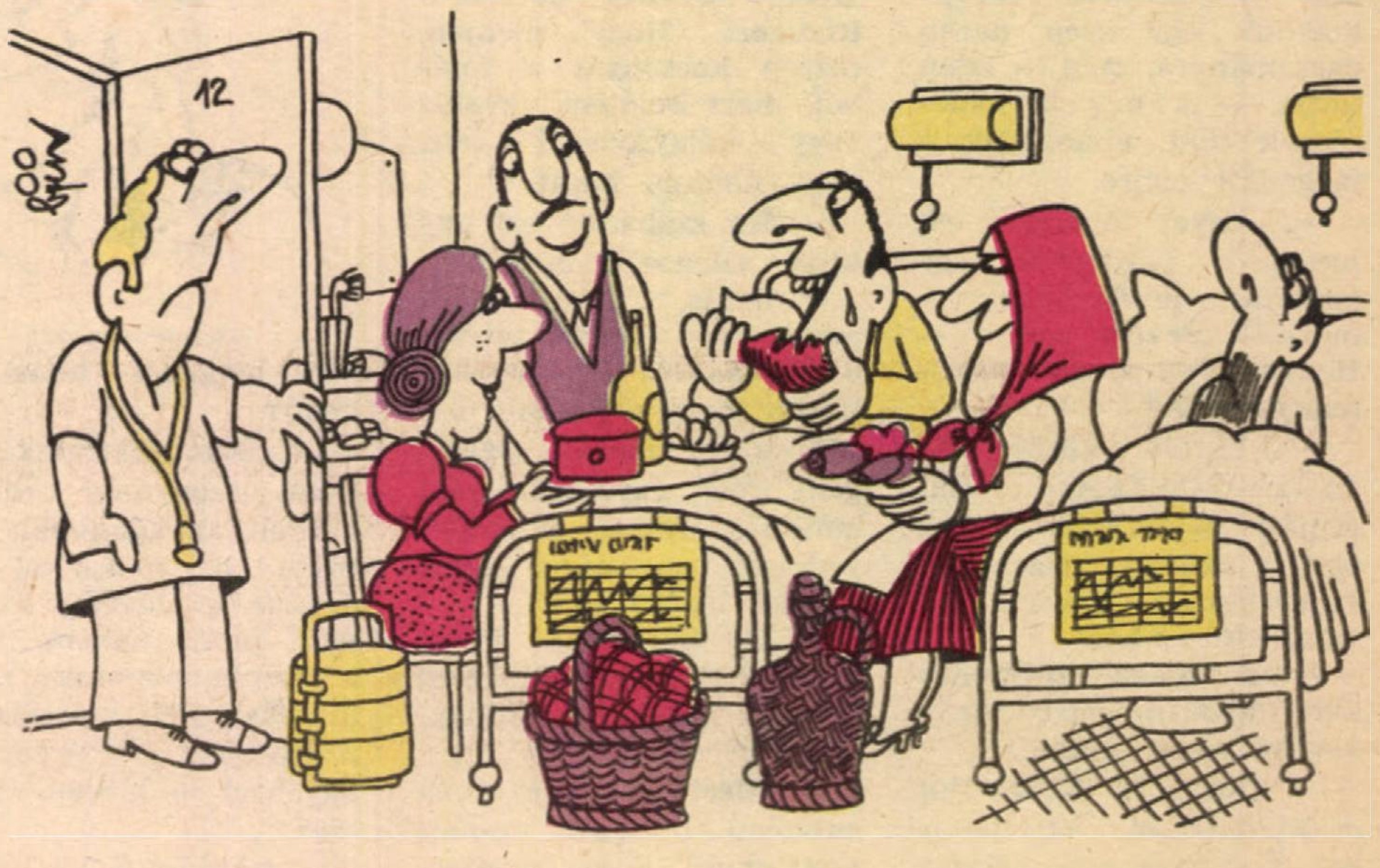

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A héja váratlanul lecsap, karmaival megragadja a vadász lábainál ülő tacskót és a levegőbe emelkedik vele. A vadász egy szempillantás alatt felkapja a fegyverét, lövés dörren, és a héja kőként zuhan a földre. Ám a tacskó tovább repül.

— Hát ez meg micsoda? — kérdezi csodálkozva a vadász barátjától.

— Valószínűleg a tacskó nem hallotta a lövést.

– Adjatok a doktor úrnak is! Ma gyenge volt a kórházi ebéd.

Határ

Csudák János csoportvezető kétszer is elolvasta az okmányt, gondosan megvizsgálta az aláírásokat, a pecséteket, mégis értetlenül nézett föl e műveletek elvégzése után arra a két komor férfira, aki az íróasztala előtt állt.

— Odáig világos — mondta —, hogy maguk a Környezetmegóvó Főhatóságtól jöttek. De mi az ördögöt akarnak tőlem?! Egyáltalán, mi keresnivalójuk van itt?! Ez egy illetékfejlesztési hivatal, itt nincs környezet. Mi nem kormozzuk a levegőt, nem szennyezzük a vizet, nem zakatolunk, nem pufogunk ki gázokat...

— Kérem — kezdte magyarázni a magasabbik látogató —, a mi főhatóságunk kifejlesztette a környezetvédelemnek egy új ágát. Tette ezt annak a felismerésnek alapján, hogy nemcsak az ön által említett károsodások ellen kell harcolnunk. Minthogy az emberek életük nagyrészét kisebb-nagyobb közösségekben élik le, az egyes emberre a legnagyobb környezeti hatást a többi ember teszi.

— Például az adott esetben — vette át a szót az alacsonyabbik — azért vonultunk ki ide a szükséges műszerekkel, hogy felmérjük önt.

— Engem?!

— Igen. Mert bejelentések érkeztek, hogy ön durván beszél a beosztottjaival, fegyelmezés ürügyén basáskodik, pocsékul szervezi meg a csoport munkáját, és az ebből természetesen következő hibákért gátlástalanul a beosztottjaira hárítja a felelősséget. Ha mindez igaznak bizonyul, akkor ön, mint környezet, felettébb ártalmas. Fej- és gyomorfájást okoz a csoport tagjainak, károsítja a

vegetatív idegrendszerüket, hisztériás rohamokat, fizikai leromlást idézhet elő, kedvezőtlen hatással lehet még a családi élet alakulására is.

— A gorombométert és a többi műszert az ön szobájában és a két szomszédos helyiségben kapcsoljuk be — folytatta a másik —, ezek majd regisztrálnak mindent. Az adatok alapján, ha szükséges, mi önt előbb megbírságoljuk, és ha ezt követően sem változtat gyökeresen a modorán és a munkamódszerén, keményebb megtorlást is alkalmazunk.

Csudák János, aki eddig csak hápogott, most nagyot csapott az asztalra.

— De a nemjóját! Miért pont engem pécéztek ki?! Miért éppen velem akarnak szórakozni?! Mi vagyok én ebben a nagy hivatalban? Egy kis csoportvezető, öt beosztottal. Miért nem mérik fel előbb az osztályvezetőket, a főosztályvezetőket, magát az igazgató kartársat?! Honnan büdösödik a hal? A fejétől vagy a bokájától?! Ami nincs is neki?! Miért nem vizsgálják meg ezekkel az okos masináikkal, velem hogyan viselkednek a nagyfőnökök? Hogy ők mikre utasítanak engem, hogyan vágják szét a terveimet, kuszálják össze a normális ügymenetet? Az én idegeimet, az én lelkemet, az én testi épségemet nem kell óvni?!

— Sajnos — jelentette ki az alacsonyabbik vendég —, a mi készülékeinket úgy szabályozták be, hogy hitelesen értékelhető adatokat csak csoportvezetőkig bezárólag tudnak adni.

— De miért?! — ordított Csudák. — Följebb miért nem használhatóak ezek a szerkentyűk?!

Összenézett, egyszerre vont vállat a Kicsi meg a Nagy. És egyszerre mondták:

— Fogalmunk sincs. A felső funkció-határt így, a csoportvezetőkig állította be Hondrik kartárs.

— Ő kicsoda?

— A mi — osztályvezetőnk.

Kürti András

A JÖVŐ ELŐREVETI ÁRNYÉKÁT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az ismert utazó vendégségben elmeséli, hogy öt évet élt emberevők között.

— Istenem — kiált fel a háziasszony — félek, hogy ki fog ábrándulni: nálunk ma csak disznóhús van!

SAJDIK:

CSIRIP

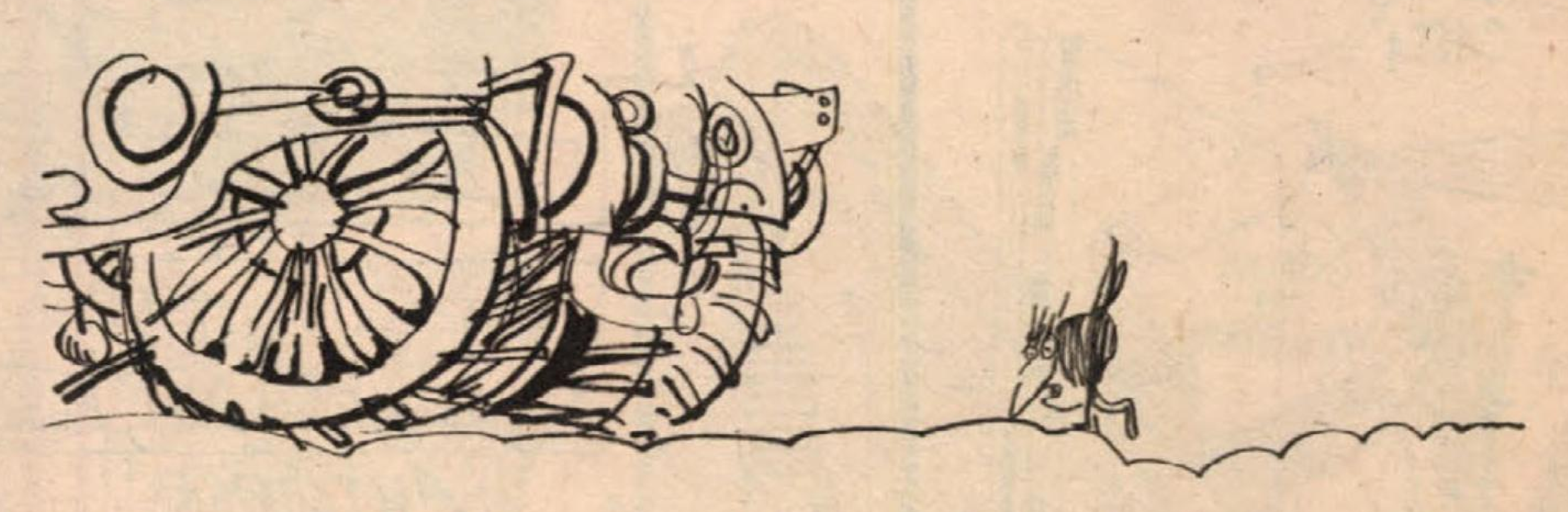

– Biztos sokat tud róluk, azért dugták rács mögé...

– Hogy felvág a tollaival, közben csak a kedves mamája volt csapodár

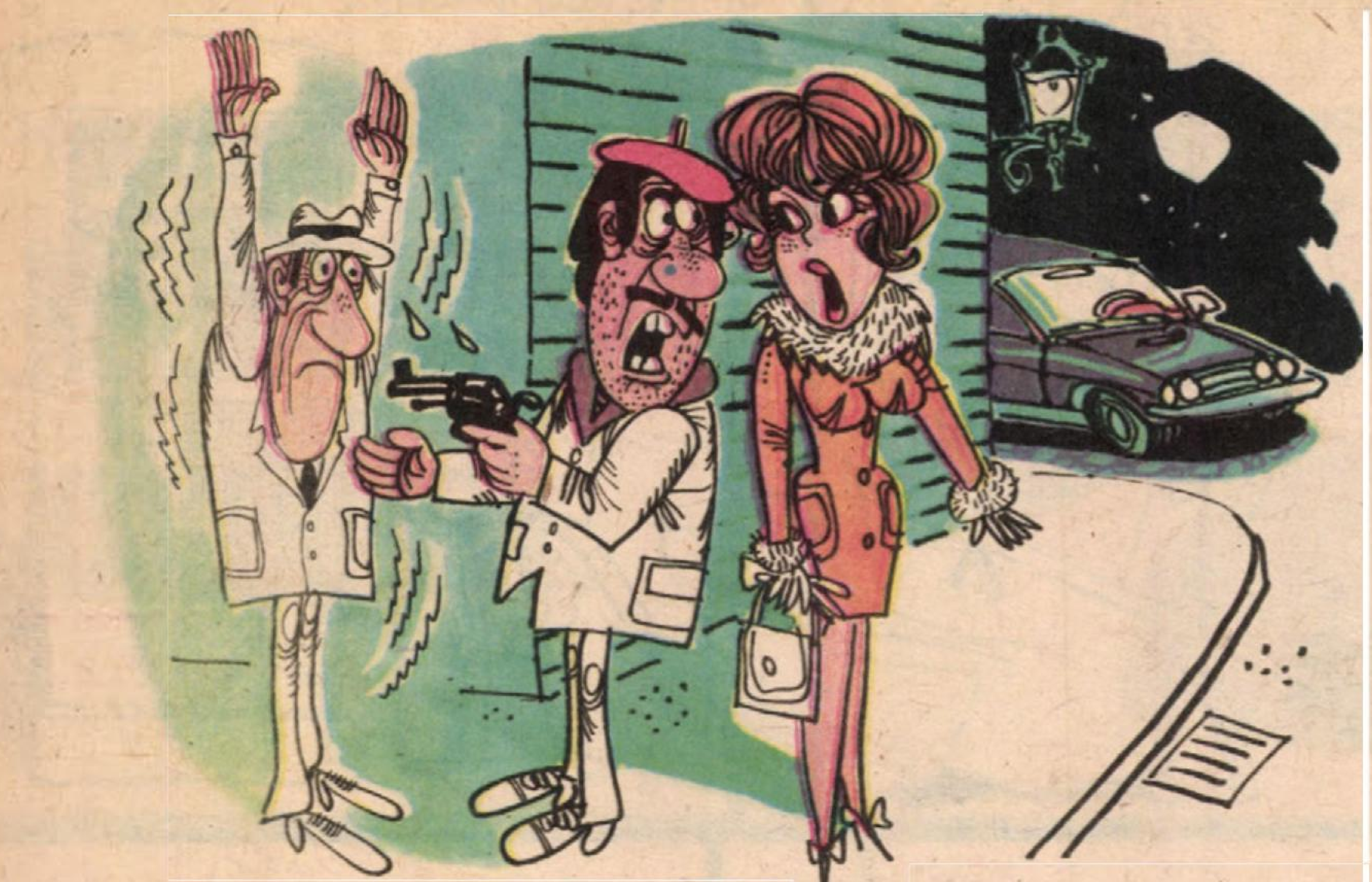
– Ez a vég! Lovak helyett, traktorok után megyünk, hátha elejt egy kis fáradt olajat.

TÓT GYULA:

KÖZGAZDASÁGI KISLEXIKON

NAGY FOGYASZTÁSÚ AUTÓ

– Most mit sápítozol? Tudod, hogy holnap tankolnunk kell.

SZEMTANÚ
– És ilyen volt a fantomképe!

BARÁT

A Beatles Magyarországon

A Beatles három életben maradt tagja emlékalbumot készít múlt év decemberében meggyilkolt társuk, John Lennon emlékére. (Újsághír)

*

A Beatles három életben maradt tagja nem készít emlékalbumot múlt év decemberében meggyilkolt társuk John Lennon emlékére (Újsághír)

1

— Yes — mondta anyanyelvén Paul McCartney, milliomos és egykori ifjúsági bálvány. — Vagyis, ha pontosan akarom magam kifejezni: yeah.

— Már én is gondoltam erre — szólalt meg Ringo Starr, a Beatles másik tagja. — Csak nem tudom, hogyan fogjunk hozzá?

Egy karib-tengeri szigeten üldögéltek, napernyővel a fejük felett. Paul whiskyt ivott, kétszemélyes ládagyíkkal ízesítve.

— Be kellene törnünk valahogy a magyar hanglemezpiacra — törte meg a csendet hosszú hallgatás után Ringo. — Egy jó menedzser kellene.

Jött a pincér, frakkban volt, a lábán békauszonyok. Ringo átnyújtott neki egy márkakupakot.

— Írja a többihez — mondta —, azt hiszem, már vagy negyvenhetet összegyűjtöttem.

Hosszan nézett a távolodó vendéglátóipari alkalmazott után. Egy gombóc volt a torkában, azzal birkózott.

— Nem bírom a gyűrődést — bökte ki végül.

2

A két fiatalember bőröndökkel és reményekkel teli érkezett meg a Ferihegyi repülőtérre. Egy intenzív nyelvtanfolyamon fél éven át tanulták a magyar nyelvet, joggal bíztak hát a sikerben.

— Remélem nem lesznek társadalomellenesek a dalszövegeink! — mondta Paul, aki látta a televízióban a „Két szék üresen marad" elnevezésű hanglemezvitát.

— Csak nem a „Hány ingerem van? Kettő!" kezdetű dalunkra gondolsz? — kérdezte Ringo, mert ő is hallott már a magyarországi popzene nemkívánatos elemeiről.

Paul titokzatosan mosolygott, egy oktávot tartott a kezében, azt próbálta feljebb vinni. Szerencsére aznap éppen középhőmérséklet volt, így azután vették maguknak a bátorságot és bekopogtak az egyik magyar hanglemezgyárba.

— Kezicsókolom — mondta Ringo a portásnak —, utcai ruhában vagyok, bejöhetek?

Felmentek az emeletre, közben angolul fütyörésztek.

— Nekem kicsit tájjellegű a magyar akcentusom — mondta Paul, mert éppen ez a kifejezés jutott eszébe a gyorsított nyelvtanfolyam anyagából.

— Elvtársnő, hol lehet itt a bolhából elefántot csinálni? — kérdezte Ringo, mert szeretett viccelődni. Igaz, nem ő találta ki, a társalgási zsebkönyvben olvasta.

A folyosó végén benyitottak egy ajtón. Hangos vita közepébe csöppentek, megszeppenve húzták nyakuk közé a fejüket.

— Csak a diszkó létezik, de legalábbis elsősorban — mondta egy hang, amely hasonlított a nemhivatalos hivatalos állásponthoz.

— De ha a gyerekek már unják — hallatszott az ellenvélemény. — A „Tömegmegmaradás" együttes múltkori diszkókoncertjén összesen nyolcan voltak, abból is három egypetéjű iker, a többi pedig átutazó zarándok.

Ringóék a sarokban álltak, senki nem törődött velük. Tudták, hogy nem könnyű betörni a magyar pop-piacra, így hát vártak türelemmel. Idejük volt bőven, egyikük sem múlt el még ötvenéves.

— Lehet, hogy csak nyolcan voltak, de nem is volt semmi balhé — mondta Manipula bácsi, az egypetéjű ikrek közeli rokona.

— Csak ráfizetés — hallatszott valahonnan, egy sarokból.

— Oh, yes — köszörülte meg a torkát Paul, milliomos és egykori Beatles-tag. — Hoztunk néhány felvételt, ha esetleg meghallgatnák...

— Do you speak english? — kérdezte valaki, mert nem tetszett neki Paul kiejtése.

— Se rokona, se boldog őse nem vagyok senkinek — sietett barátja segítségére Ringo, mert zavarában csak ez jutott az eszébe.

— Mi lenni írni dalok direkt magyar anyanyelv — mondta Paul.

— Nekünk lenni rengeteg lemez szerte a nagyvilág, de mi akar ha jobban megismer magyar fiatalok.

— Megoróbál betör magyar popzene közé — folytatta Ringo, mert ő volt a félénkebb.

— Betörésekkel a rendőrség foglalkozik — mondta egy illetékes, mert ismerte a saját hivatalos álláspontját. — Ha meg ablak tört be, akkor a biztosítóhoz forduljanak, vagy üvegeshez — tette hozzá, hogy a külföldiek is értsék. — Mi itt néhány kiemelt együttest és szólistát támogatunk, betörésekkel nem foglalkozunk.

3

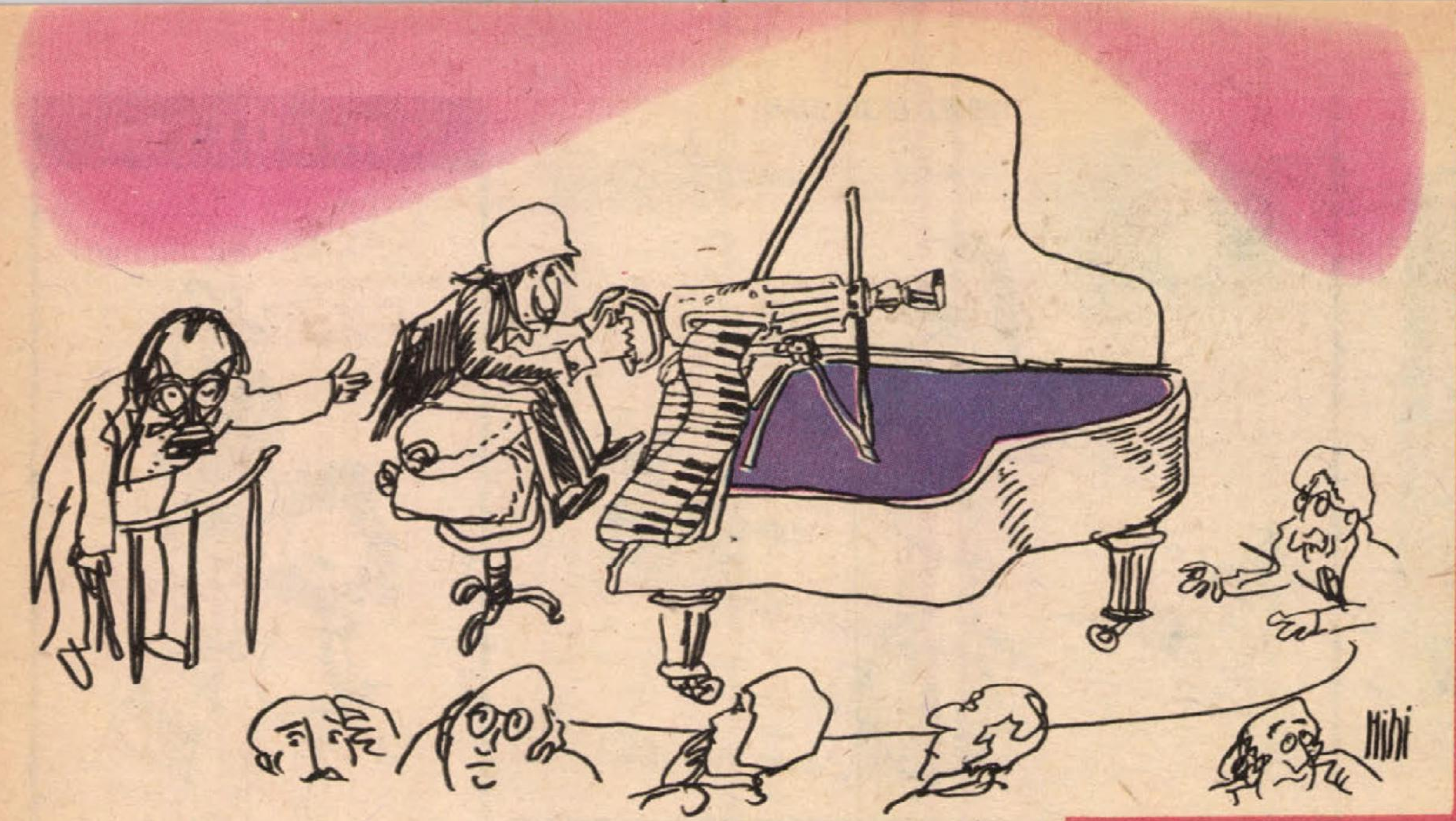
— Nem sikerült — mondta egy hét múlva Paul és egy ősnyomtatvánnyal játszadozott. A karib-tengeri Montserat-szigeten üldögéltek, kedvenc klubjukban.

— Csak tudnám, miért a diszkót nyomják ezek a magyarok? — tette fel csak úgy magának a kérdést Ringo. Egy zsiráf nézett be az ablakon, de nem látott semmi különöset.

— Talán, mert nem bírják a gyűrődést — mondta Paul.

Hogy ez mit jelent, maga sem tudta. Kissé fáradnak látszott és néhány perc múlva már azt álmondta, hogy she loves you yeah, yeah, yeah...

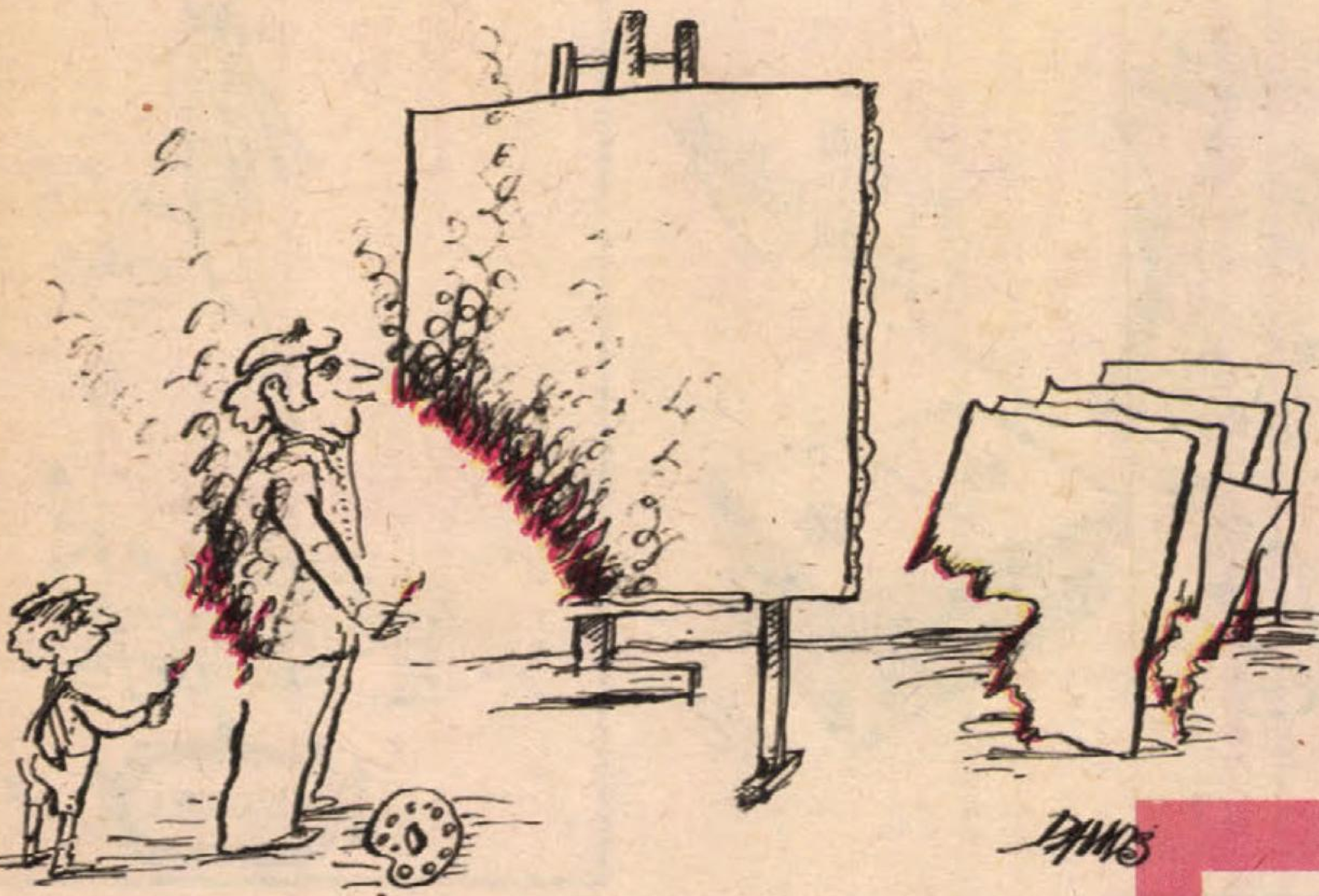
Föld S. Péter

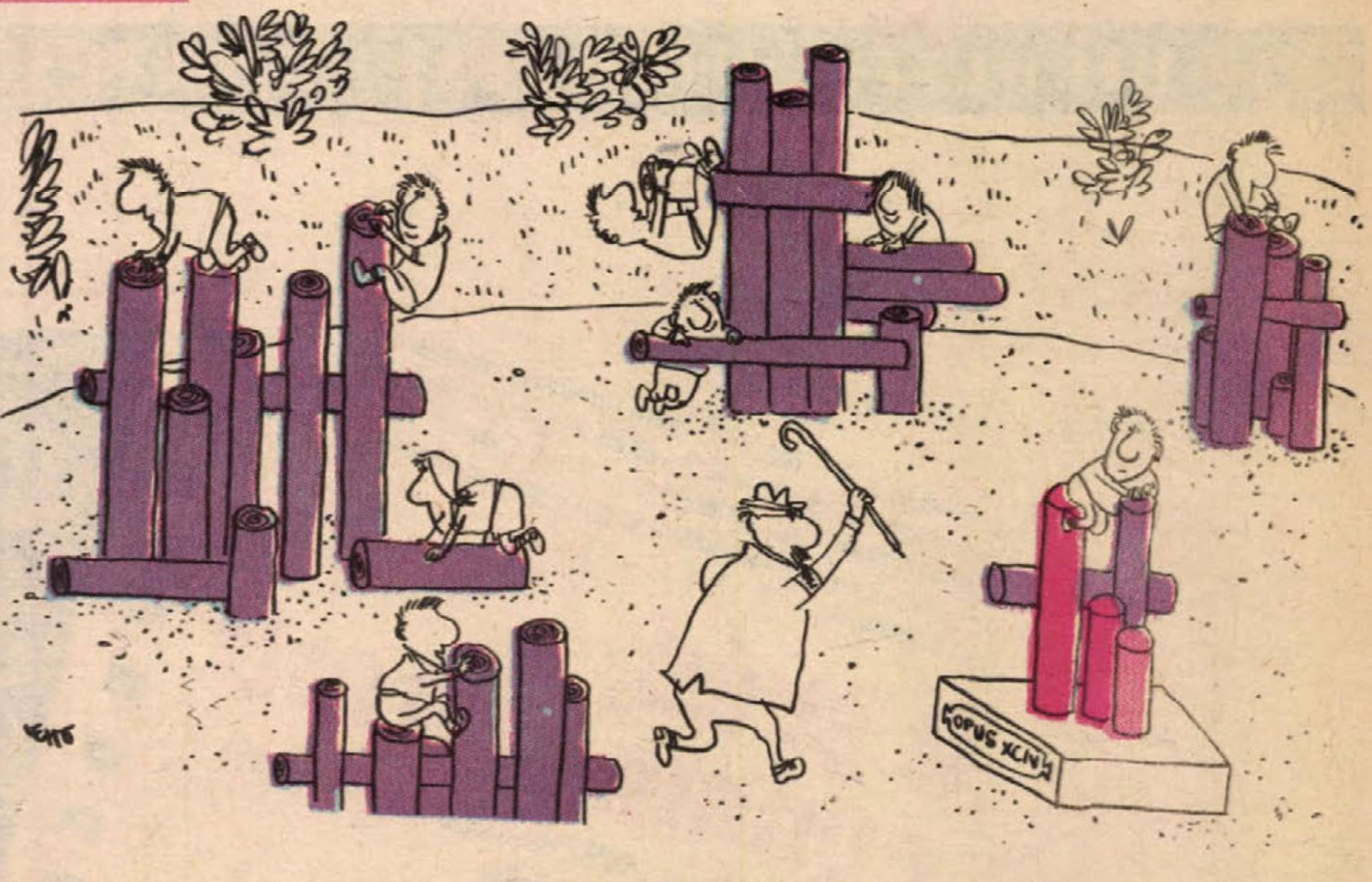
NESZE NEKED AVANTGARD!

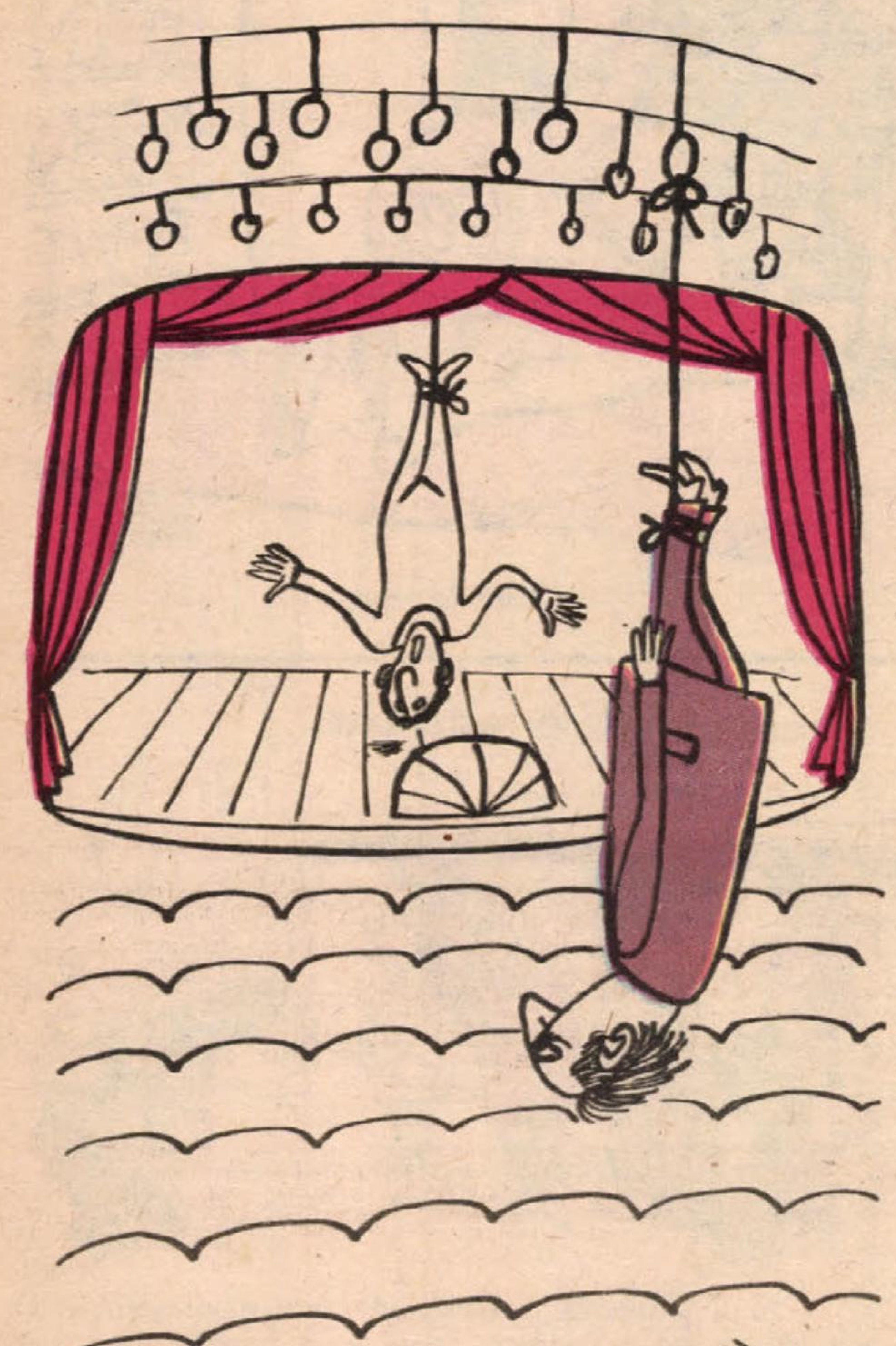

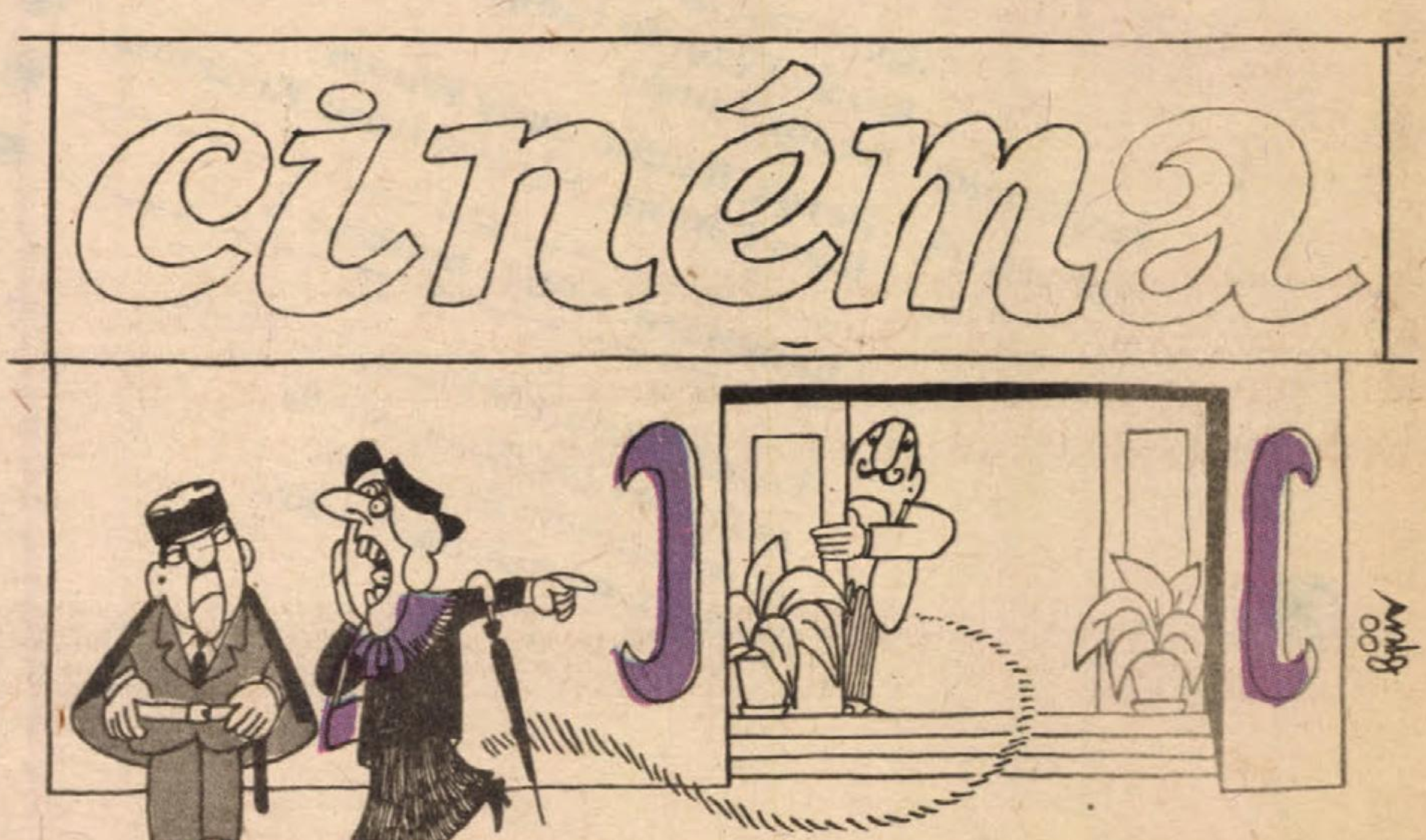

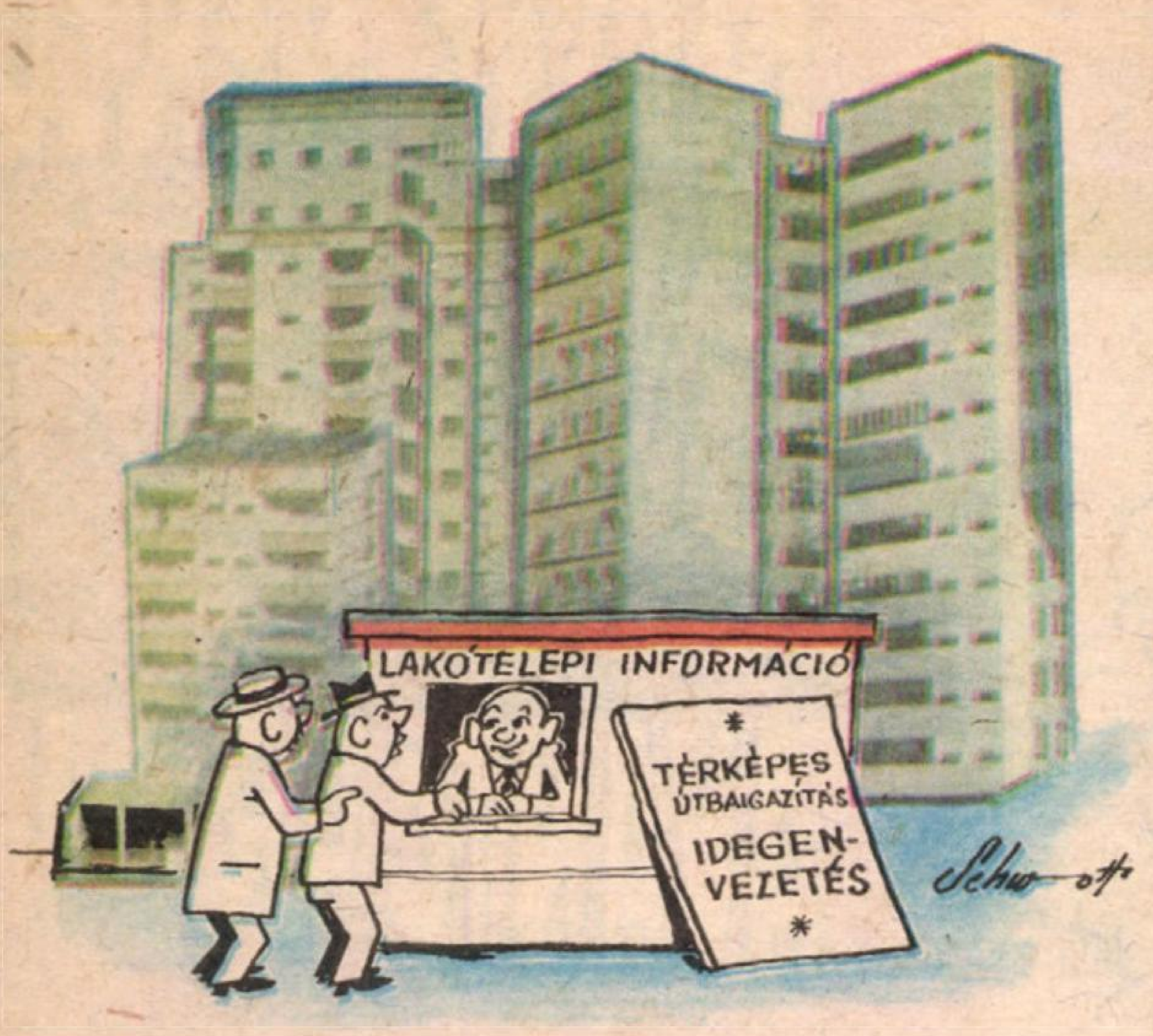
HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, VÁRNAI, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI

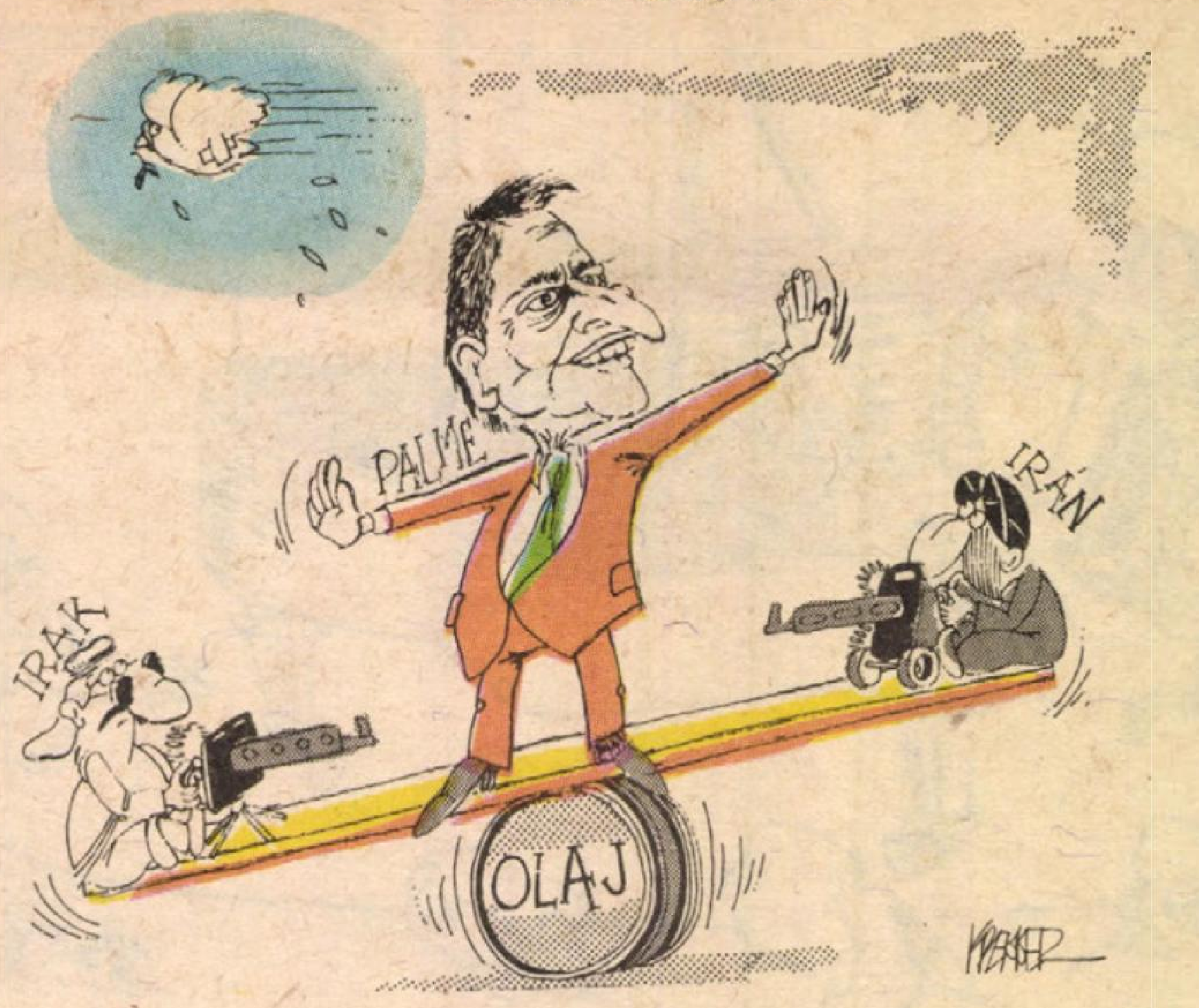

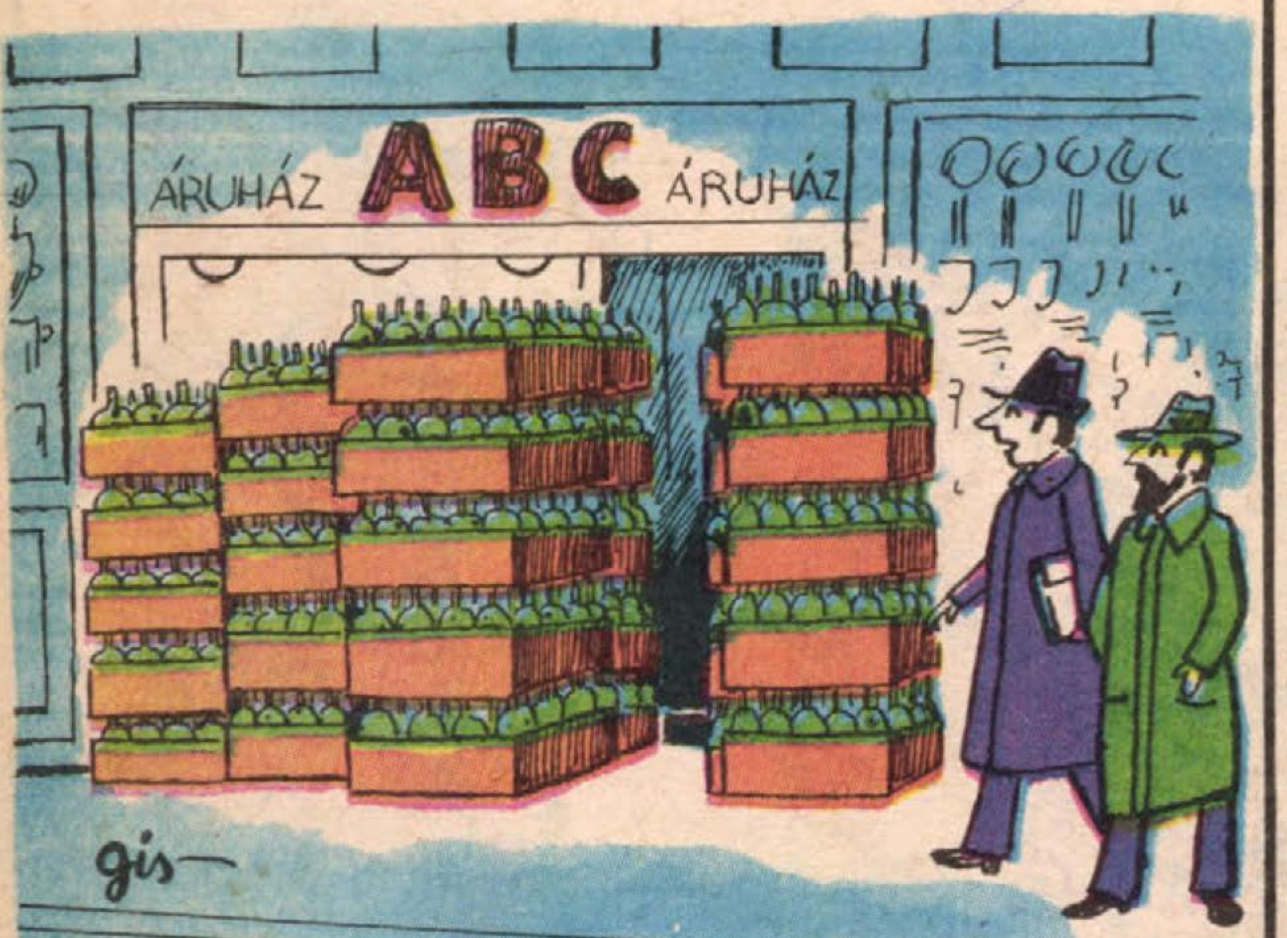
REMEK MEGOLDÁS

NEHÉZ MUTATVÁNY

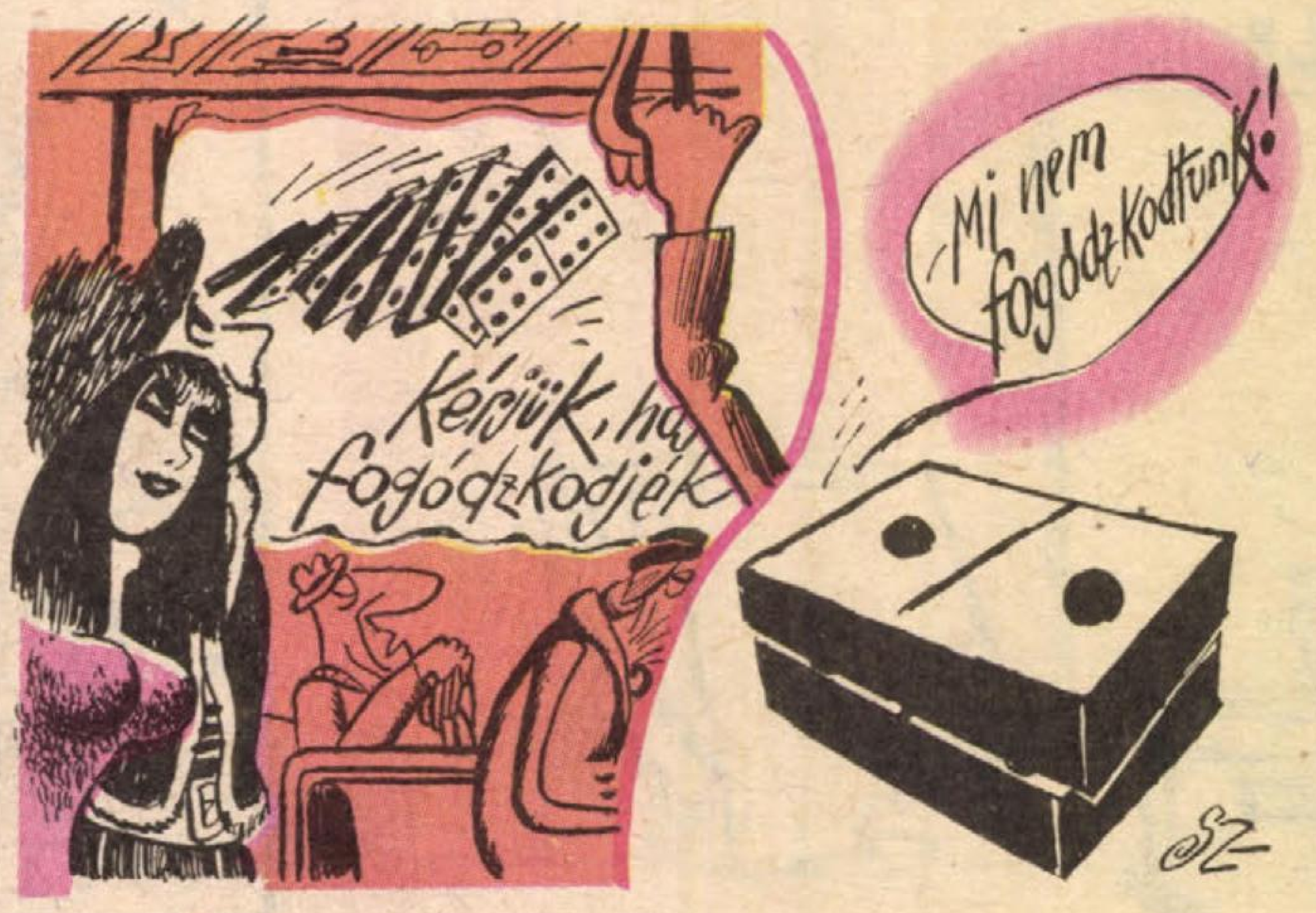

ÜRES ÜVEGEK

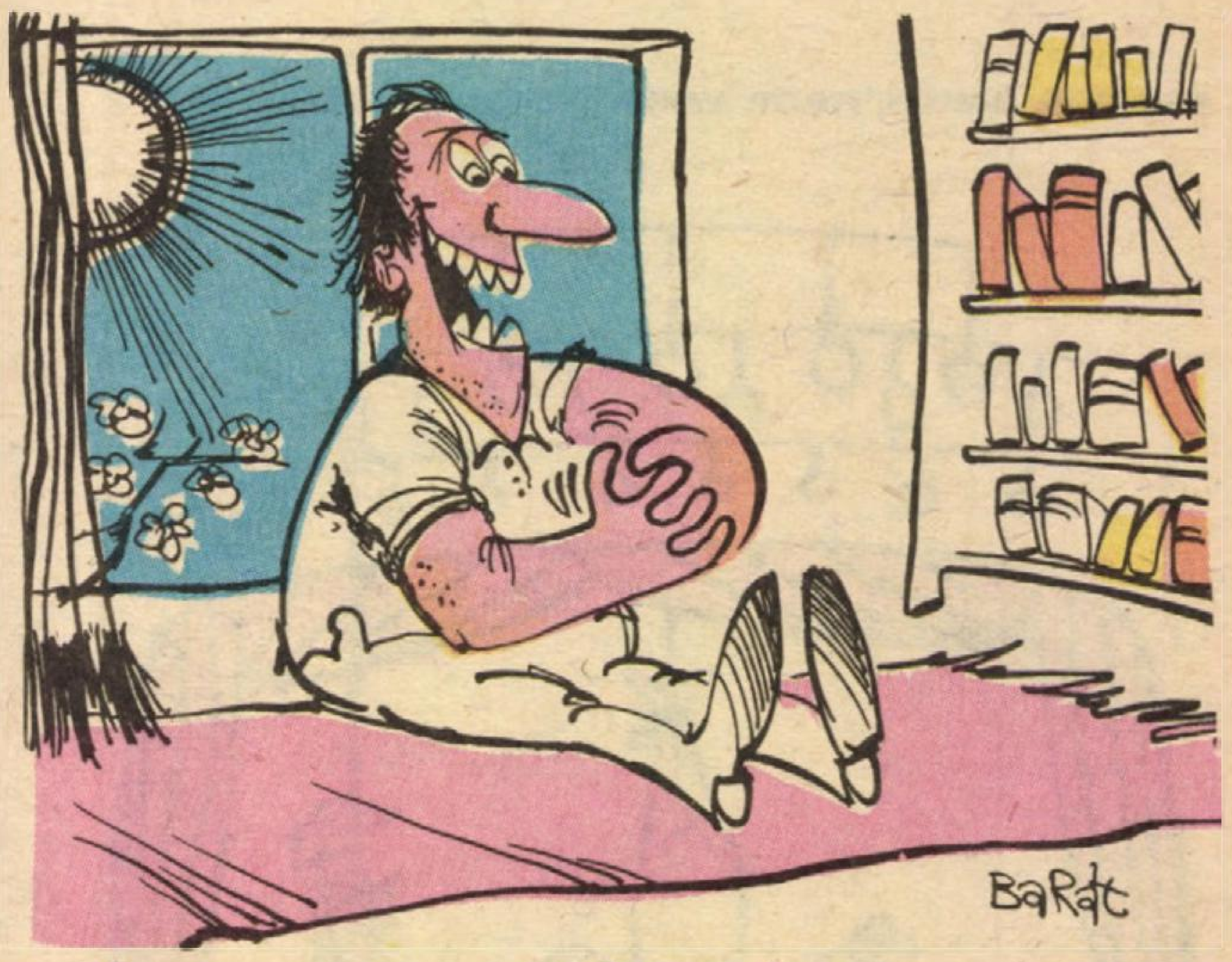

– Tessék mondani, van itt egyáltalán bejárat?

KÖZLEKEDÉSI FELHÍVÁS KÉT FELVONÁSBAN

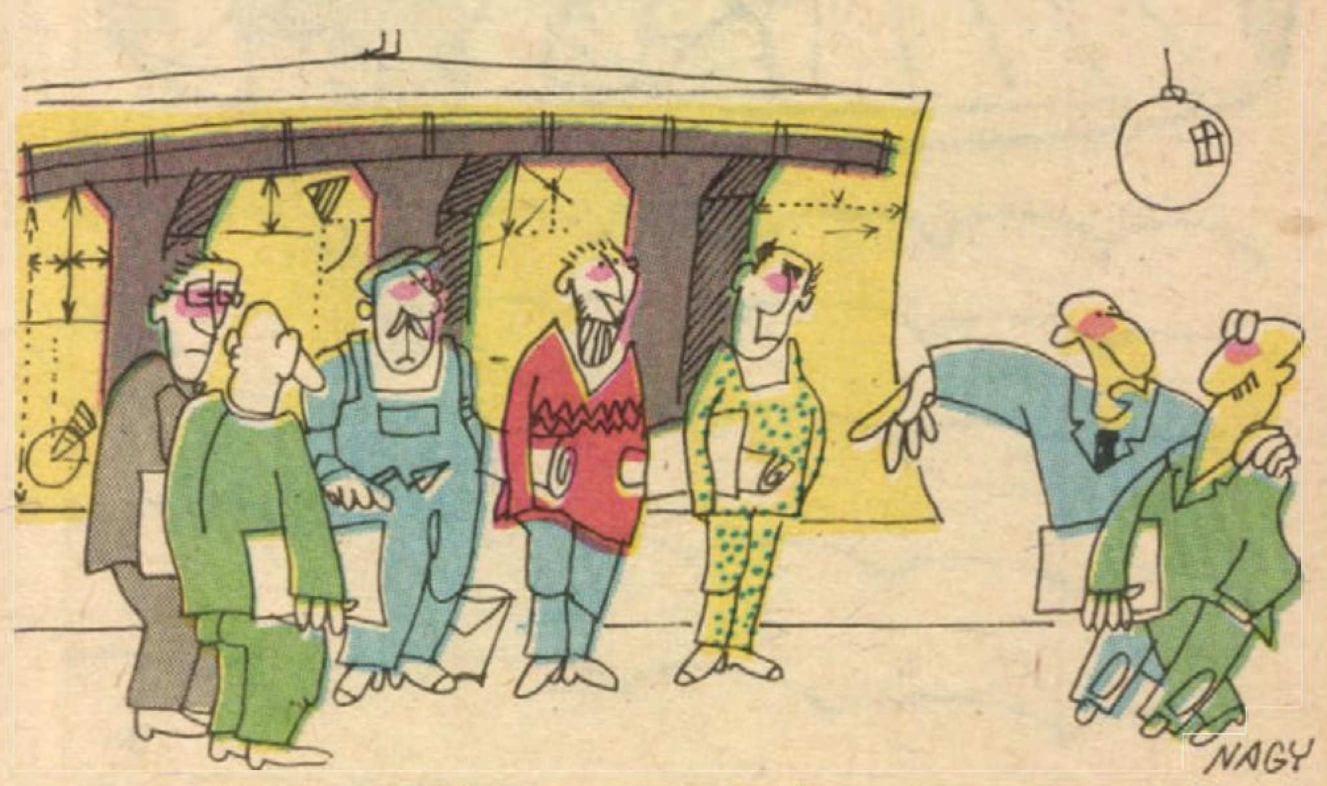

LEGOLCSÓBB JÁTÉK

– A bűvös ujjak.

ELSŐ MEGBESZÉLÉS

– Itt a beruházó, a kivitelező és itt a vizsgálóbizottság, amely majd tisztázza, hogy ki a felelős a hanyag munkáért.

AZ OLVASÓ OLDALA

EGYET FIZET, HÁRMAT KAP – DE MIKOR?

Ismeretes, hogy február 1-én módosították bizonyos postai szolgáltatások — így a táviratfeladás — díjait. Az eset, amiről tudomást szereztem, még részben a díjmódosítások előtt történt, de roppant érdekes, s csodálom, hogy ezt a szolgáltatást miért nem jelentették be?

Egyik ismerősöm, egy fiatalasszony január elején ismét visszafiatalodott egy évet, s születésnapja alkalmából barátnője egy dísztávirattal kívánta meglepni. Meglepte. A dísztávirat (mellesleg a legdrágább, s a legszebb rézkarc fajtából való) három hetes késéssel jutott el a címzetthez. A feladó természetesen kifejezte nemtetszését a távirat feladási helyén, ahol udvariasan elnézést kértek tőle. Aztán később kapott egy értesítést, hogy reklamációja ügyében fáradjon be az illetékes postahivatalba ekkor és ekkor (dologidőben), hogy tisztázzák a részletkérdéseket. Nem ment el, mondván, hogy miért kell még idejét is pazarolnia amikor nem ő követett el hibát, hanem a szolgáltató?

A címzettnek, a születésnapját január 1-én ünneplő fiatalasszonynak, február 2-án viszont újabb rézkarcos dísztáviratot kézbesítettek: ugyanazzal a szöveggel ugyanaz a feladó nagyon sok boldogságot kívánt neki születésnapja alkalmából. Február 4-én este aztán megint hozott egy dísztáviratot a kézbesítő, amelyben a feladó (megint ugyanaz) köszöntötte őt (megint azzal a szöveggel) születésnapja alkalmából. A fiatalasszonynak így már három rézkarc dísztávirata van egy feladótól, s külön öröm, hogy a táviratokon látható minta különböző.

Mi tagadás, a feladó nem bosszankodik már, hiszen ő egy dísztávirat-díjat fizetett ki, s lám, a posta hármat is kézbesített. Csupán azt nem érti, hogy miért csak a postai áremeléseket jelentették be, s miért hallgattak erről a kedves szolgáltatásról?

Ki tudja, egyszer lehet, hogy mégiscsak közzéteszik ezt az „egyet fizet — hármat kap" akciót. Azaz, mit egyszer?! Legalább háromszor!

Vezda János

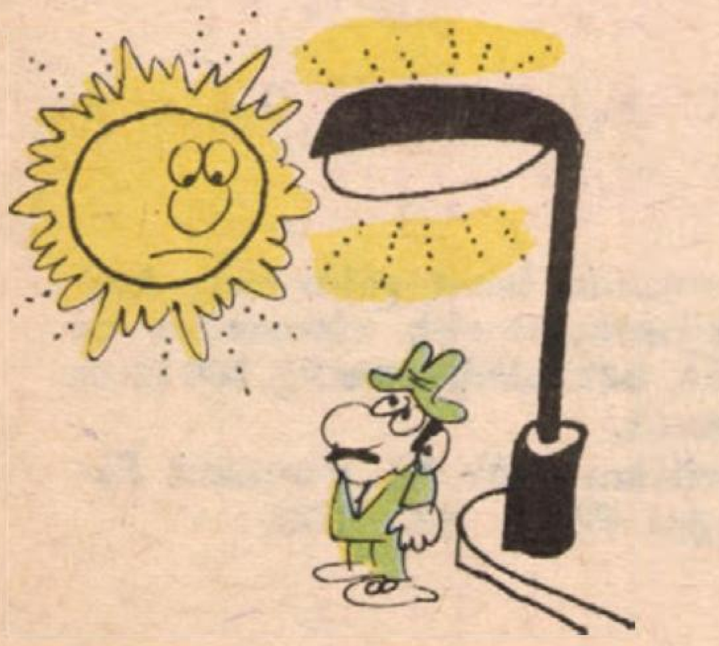
FÉNY ÉS SÖTÉTSÉG

1

Nem kel fel a nap?

Budapest egyes jól behatárolható helyein — ezt figyelem sok éve — sohasem kel fel a nap. Hadd említsek csak egy helyet a sok közül: a Hungária körút egyik hosszú szakaszán éjjel-nappal égnek a világítótestek, így a felületes szemlélőnek fel sem tűnik, hogy a nap sugárzásától van nappali világosság. Kár, hogy az illetékeseknek az sem tűnik fel: ez a jelenség jelentősen megnöveli közös villanyszámlánkat.

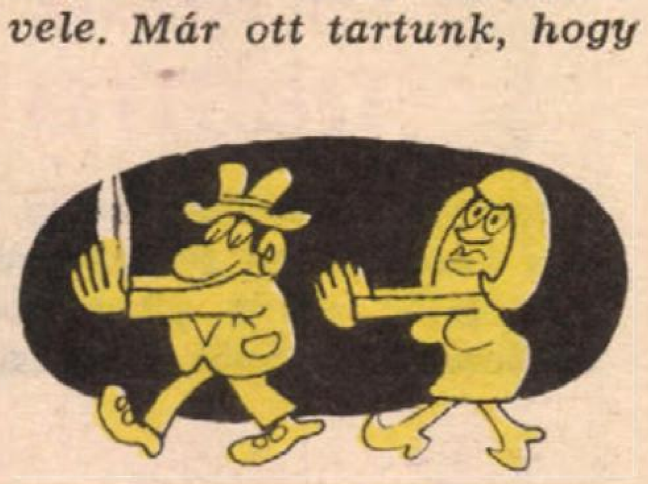
Dr. Bokor Imre
Bp., Gárdos M. u. 12. 1032

2

Az áldott VIII. kerületben

Utcánkban — Bp. VIII. Szentkirályi utca — 1980. június óta minden második lámpa ég csak a Bródy Sándor utca és a Múzeum utca között. Sokszor jelentettük be az Elektromos Műveknek: nem törődnek vele. Már ott tartunk, hogy

gorombán rendreutasítanak bennünket. Hat italozóhely és két munkásszállás van az utcánkban, illetve környékünkön. A sötétség miatt különösen fizetésnapokon nem érezzük itt biztonságban magunkat. A sötétség sűrűn okoz gépkocsibalesetet is. Több fényt kérünk!

Bp. VIII., Szentkirályi utcai lakók

IRODALOMÓRÁN
TANULJUNK MAGYARUL

A gimnázium első osztálya irodalom tankönyvében szerepel az alábbi mondat: „A nem művészi közléstől eltérően a műalkotás jelentéstartalmát a műelemző anélkül fogja fel, hogy a jelek érzéki valóságtól különállóan tudatosítaná!" A tankönyv hemzseg az ilyen és hasonló mondatoktól. Jól tanuló gyermekem, sőt, több, diplomás munkatársam sem tudta a mondat jelentését megfejteni. Úgy gondolom, némi szemrehányás illeti ezért a könyv három szerzőjét, esetleg a szerkesztőjét is.

Dr. Schilli Antal
Dombóvár, Népköztársaság u. 14. 7200

*

(Hm! Mit tegyünk? Próbáljuk kielemezni a beküldött modellmondat értelmét vagy adjuk fel rejtvénynek olvasóinknak? Sem ez, sem az! Miért kinlódjunk vele mi, akik ártatlanok vagyunk az ügyben? Inkább a Tankönyvkiadó Vállalatot kérjük meg erről a helyről, szíveskedjék lapunkkal és olvasóinkkal közölni a fent idézett mondat szöveghű és érthető magyar fordítását.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Ma nyiratkoznak a nagyhajúak!

(Jászapátiban fotózta Máta András, jelsőgagyi olvasónk)

SÚLYOS KÖZLEKEDÉSI BALESETEK

Rálőtt feleségére, majd öngyilkos lett

Hibás váltóállítás következtében?

(A Petőfi Népéből ollózta Törő Erika, kecskeméti olvasónk)

sem véletlen. Kiss Béla a szövőgyár szomszédságában nőtt fel, bizonyos értelemben most is annak környezetében él. A *Szövőnő álma* végtelen vásznak, vastagon lerakódott pamutboholy-guanó mélységébe hasít, abból születik meg.

Na és mi születik, ha a művész legközelebb — mondjuk — vastagon lerakódott selyemgomoly-kecskebogyó mélységébe hasít?

(A Magyar Nemzetből ollózta Kerekes Imréné)

Valamit visz a víz (magyar, készült 1943-ban, írta és rendezte: Ingmar Bergman, főszerepben: Liv Ullmann, Bibi Anderson.) V. 2-án: este 8.

Magyar hangok: Greta Garbo és Björn Borg

(A Magyar Nemzetből nyirta Herceg Erzsébet)

hosszában dicsekedett férfiúi ártatlanságával a faluban, ami eljutott a leányapa fülébe is. A szálfatermetű téeszrakodó, a

Uniszex?

(A Szabad Földből nyirta Rovács Imréné, péri olvasónk)

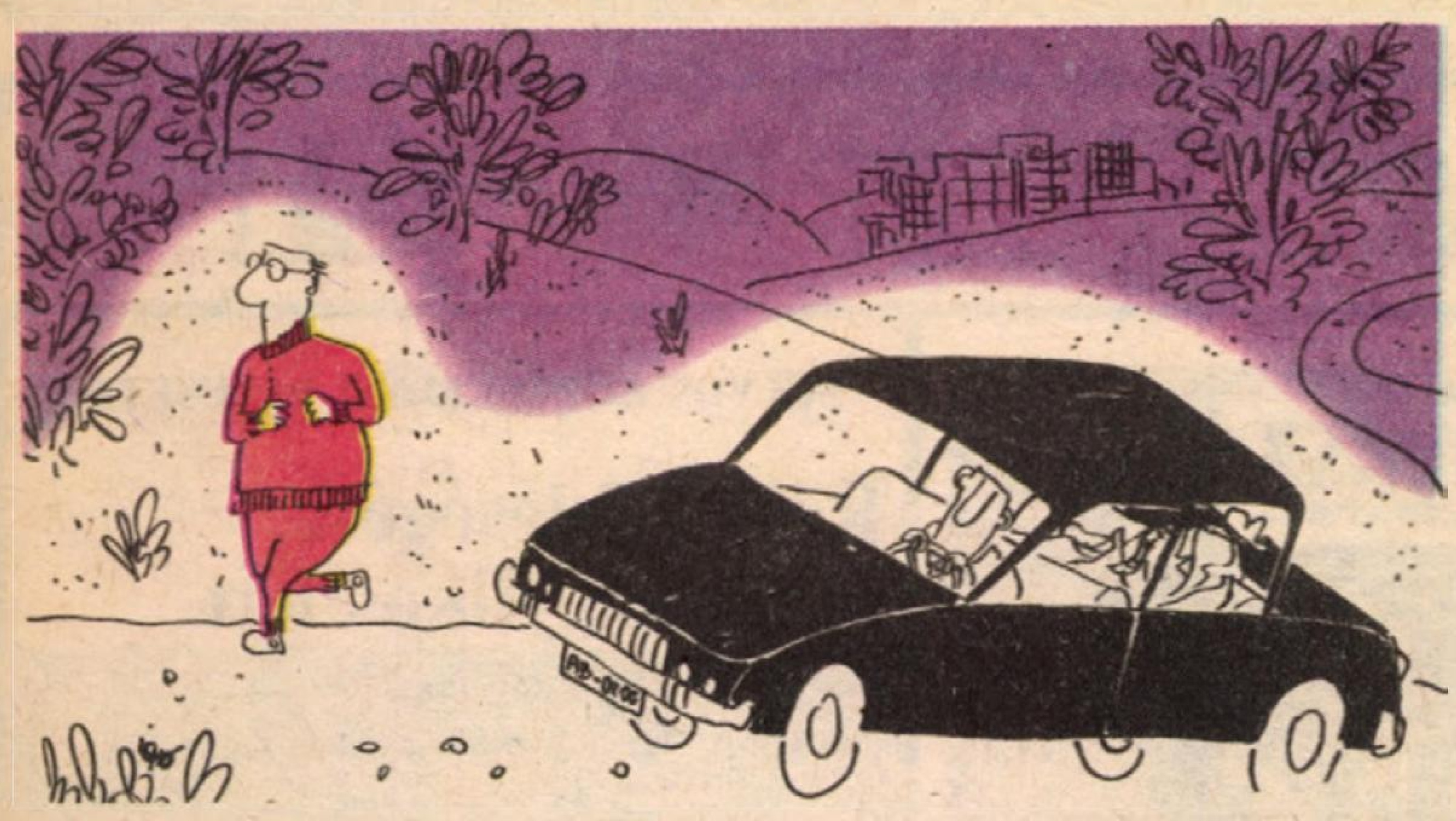
SZÁMOLJUNK CSAK, LIBUSKÁM!

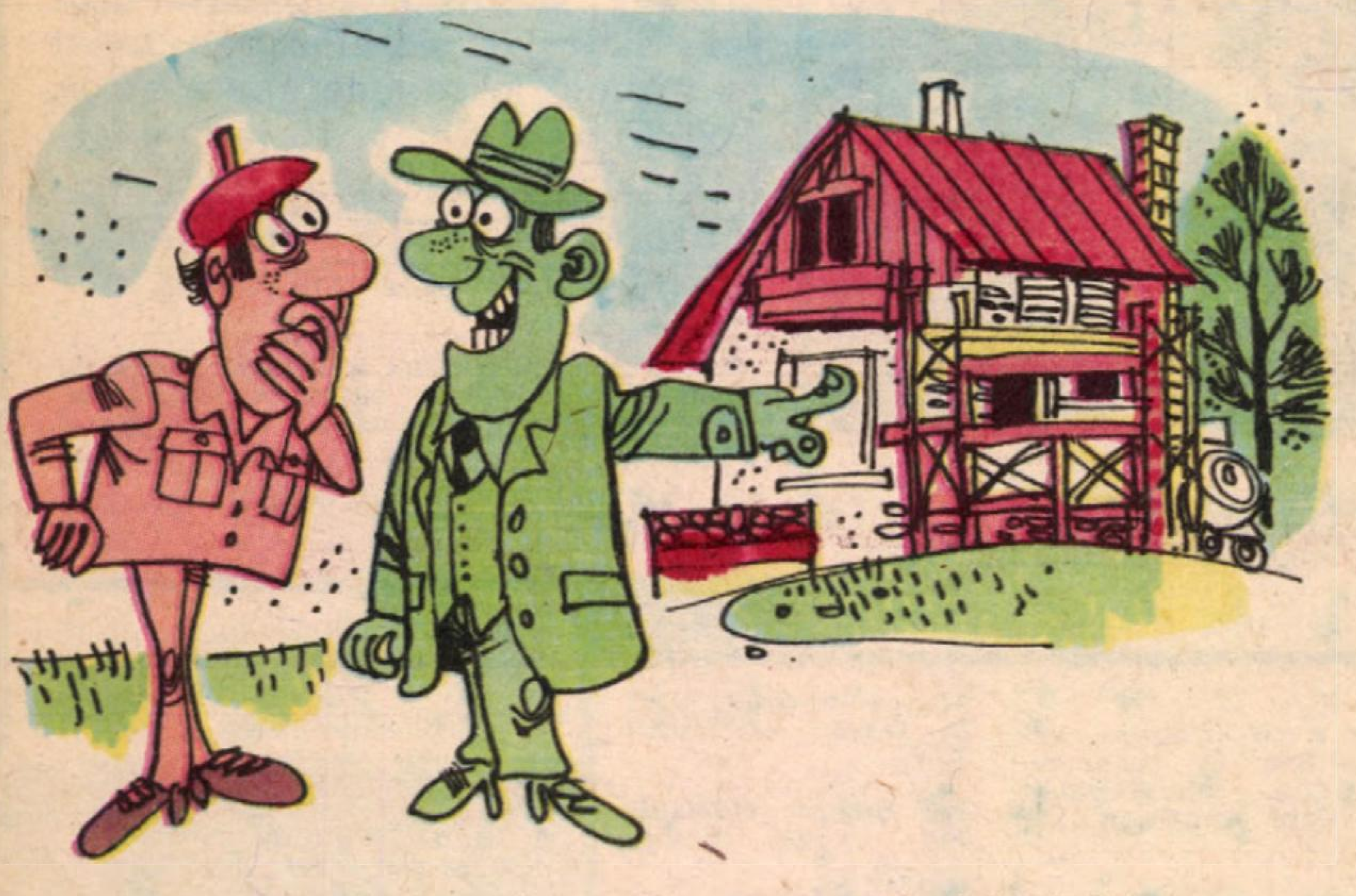
— A Ludas egy évre 156 forint. Egy-egy számban megjelenik átlag ötven karikatúra, vagyis évente 2600. Egy rajz tehát kereken 6 fillérjébe kerül az előfizetőnek és akkor a szöveg még ingyen van...

– Úgy döntöttünk, hogy versenytárgyaláson megvesszük az egész borharapót.

KIKAPCSOLÓDÁS

– Az állami építkezéseken talált sörösüvegek árából építettem.

SZÓSZÖCSKÉK

„Sajtot!" — hörög valaki a tévéreklámban.

„Ha vár a keddre" — súgja mintegy válaszul valaki.

Igaza van. A mi Csemegeboltunkban is keddig kell várni, amíg megérkezik a sajt.

●

Maradjunk a reklámnál.

Köztudott, ugyebár, hogy nagyobb sportesemények — versenyek, mérkőzések — televíziós közvetítésekor a világcégek egészen csinos summákat tejelnek le egy-egy jobb helyért, melyet a pálya mellett reklámjuk elhelyezésére kapnak. Atlétikai versenyek vagy műkorcsolyázó bajnokságok alkalmával főként a hosszanti pályaoldal a drága, hiszen azt pásztázza végig sűrűbben a kamera. Labdarúgó- vagy jégkorong-mérkőzések idején viszont értelemszerűen a kapuk mögötti kanyar, illetőleg palánkrész kerül többe. Ezért a nagy világcégek általában itt helyezik el hirdetésüket, hogy a néző a közvetítés során minél többször találkozzék a reklámozott márkanévvel: New York Herald Tribune, Johnnie Walker, Taurus, Coca Cola stb.

A minap egy Magyarországon rendezett nemzetközi jégkorong-mérkőzést élvezhetvén (?) végig, megállapítottam, hogy a régi „nagy pénz, nagy foci" szövegű szólás napjainkban „nagy meccs, nagy reklám"-ra módosítandó. A vidéki jégpálya egyik kapu mögötti palánkjain ugyanis (tehát elvileg a legköltségesebb helyek egyikén) az alábbi nagybetűs reklámfeliratot pillantottam meg sorozatosan: KÖTÖZŐZSINEG.

Egyszerűségében és lényegre törő tömörségében utólérhetetlen szöveg. Vele akasszanak föl, ha olvastán a hazai és külhoni tévénézők milliói nem hanyatt-homlok rohannak majd, hogy ezt a — gyűjteményükből nyilván még hiányzó — világmárkát beszerezzék maguknak!

●

A tévések egy új tévéműsor tévébeli beharangozásában külön és nyomatékkal fölhívják figyelmünket arra a sajátos körülményre, hogy az új műsor a nézőkhöz kíván szólni.

Már a puszta szándék is megható. Szívből köszönjük.

●

Egy szép, modern versből:

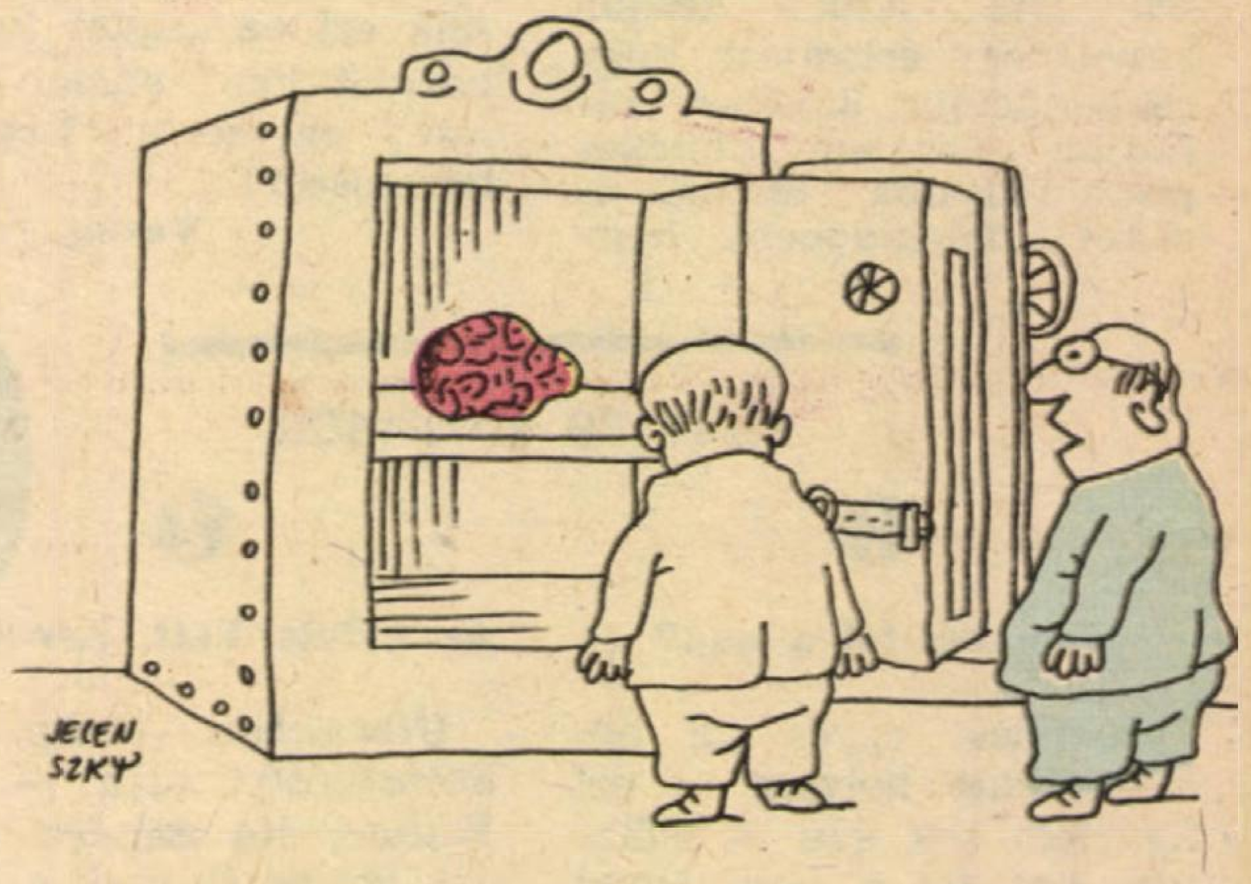
jönnek a buldózeresek
pipacsok voltunk kihagyulunk
törölközőnk történelem – – –

Édes istenkém, ez az! De szépen mondja! Szinte a számból vette ki a szót a költő. Azt fogalmazta meg, ami bennem eddig csak ködös sejtelem, alaktalan gomolygás volt. Tudniillik, hogy időnkint kihagyulunk. (Ilyenkor az ember gyakran képzeli, hogy előzőleg pipacs volt.) Még szerencse, hogy kihagyuláskor legalább a történelem a kezünk ügyében van, hogy egy kissé beletörölközhessünk, mint a fáradó pingpongjátékos, vagy mint poéta, akire épp egy buldózer gyün.

Timár György

AGYBANK

– Az idén csak erre alapozhatunk.

ÁPRILIS ELSEJÉN: FORDÍTOTT FÓRUM

Kedves Olvasónk! Eddig az volt a szokás, hogy a Ludas Fórumon mi válaszolunk az önök kérdéseire. A közelgő április elseje alkalmából megfordítjuk a dolgot, mi kérdezünk és önök válaszolhatnak. Tehát:

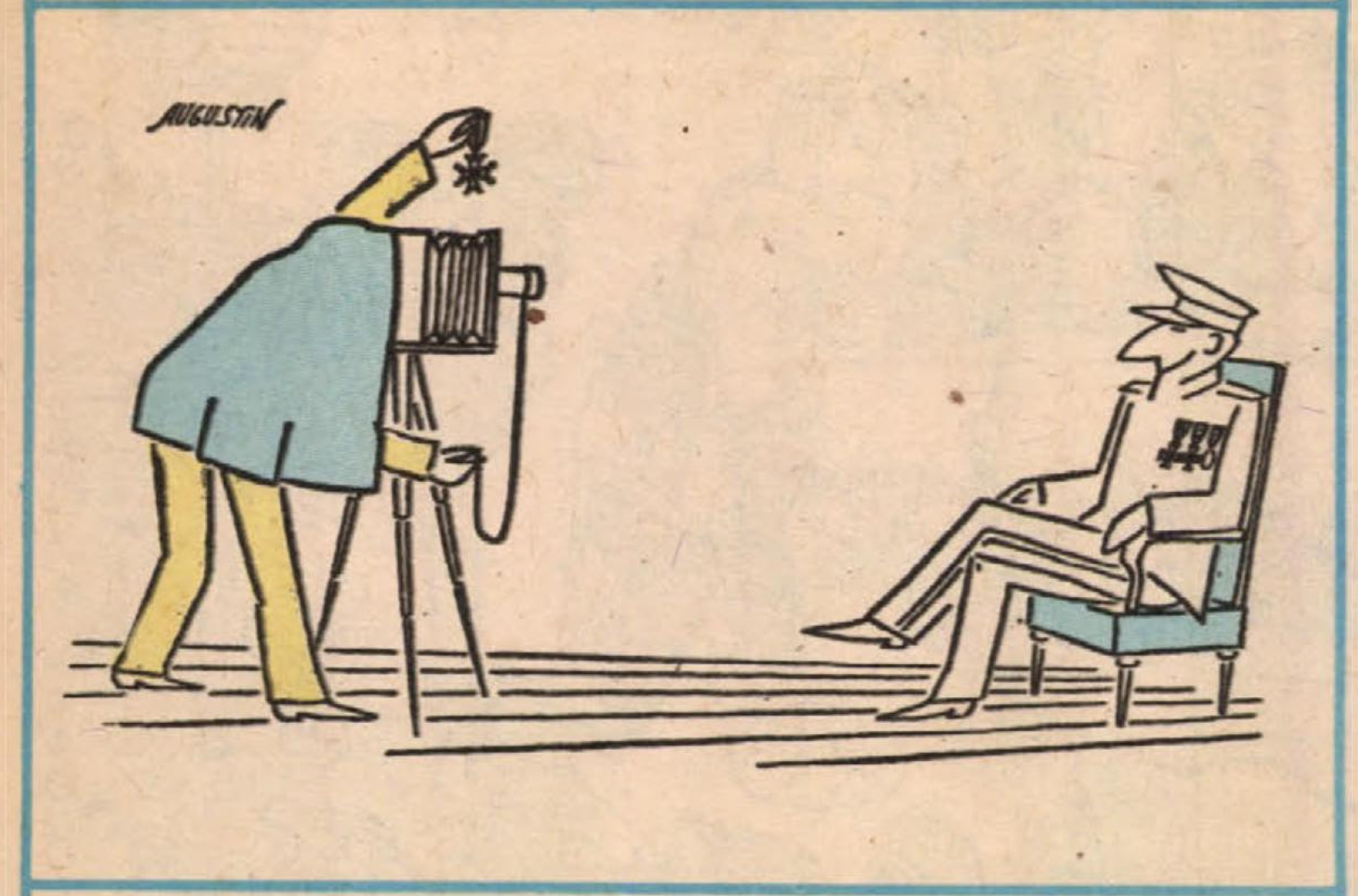
A LUDAS MATYI MUNKATÁRSAI KÉRDEZIK AZ OLVASÓKTÓL: KIT UGRATNÁNAK BE ÁPRILIS ELSEJÉN ÉS HOGYAN?

A kérdésre írásban vagy rajzban lehet válaszolni, legkésőbb március 18-ig. A legszellemesebb válaszokat az április 2-i számunkban közöljük, beküldőiket pedig 100 Ft-os vásárlási utalvánnyal jutalmazzuk.

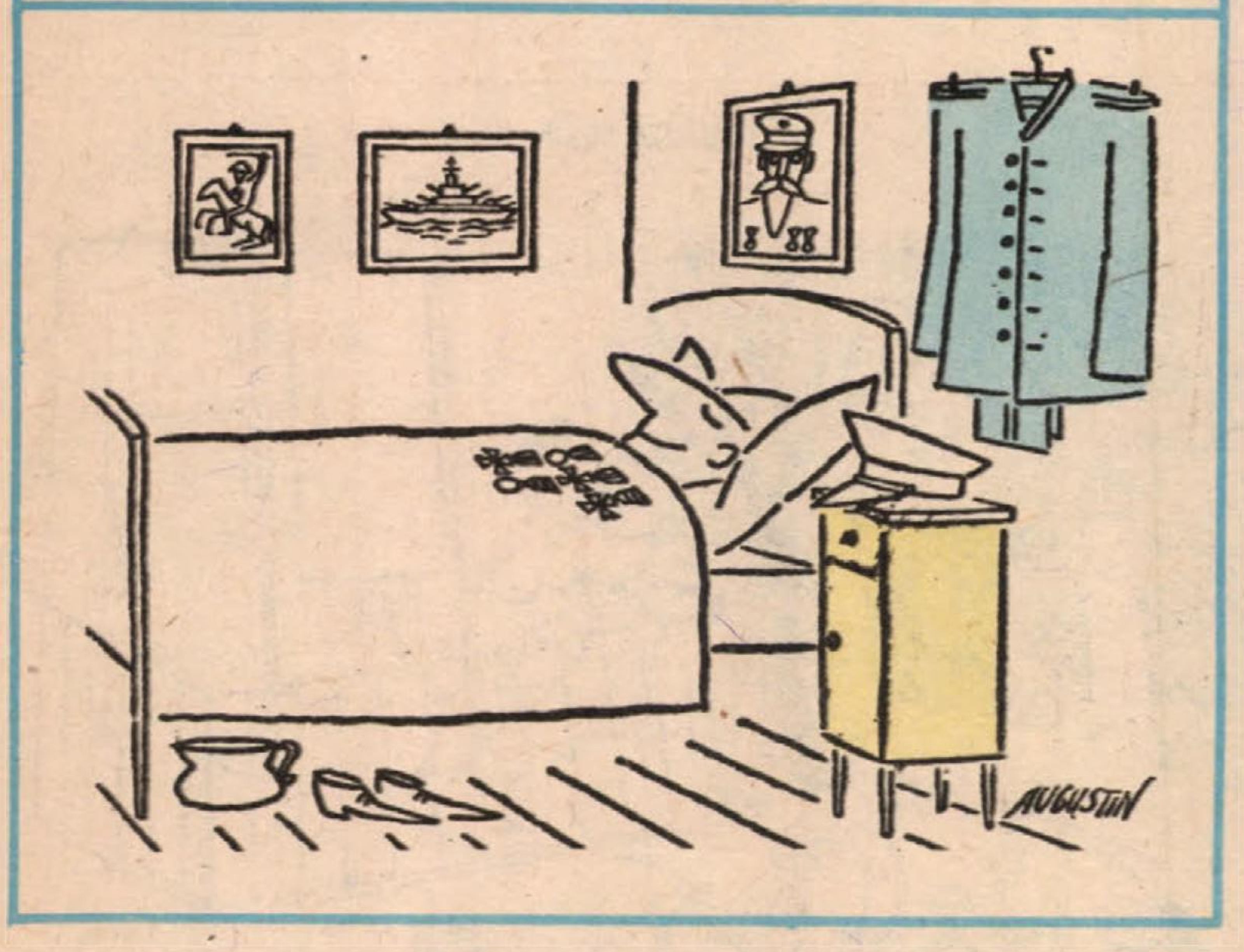
A levelezőlapra vagy a borítékra írják fel: Fordított Fórum. Címünk: Budapest, Gyulai Pál u. 14. 1977.

IMPORT HUMOR

KITUNTETÉSEK
(Augustin rajzai a Die Zeit-ből)

A LEGNAGYOBB TETSZÉS JELE

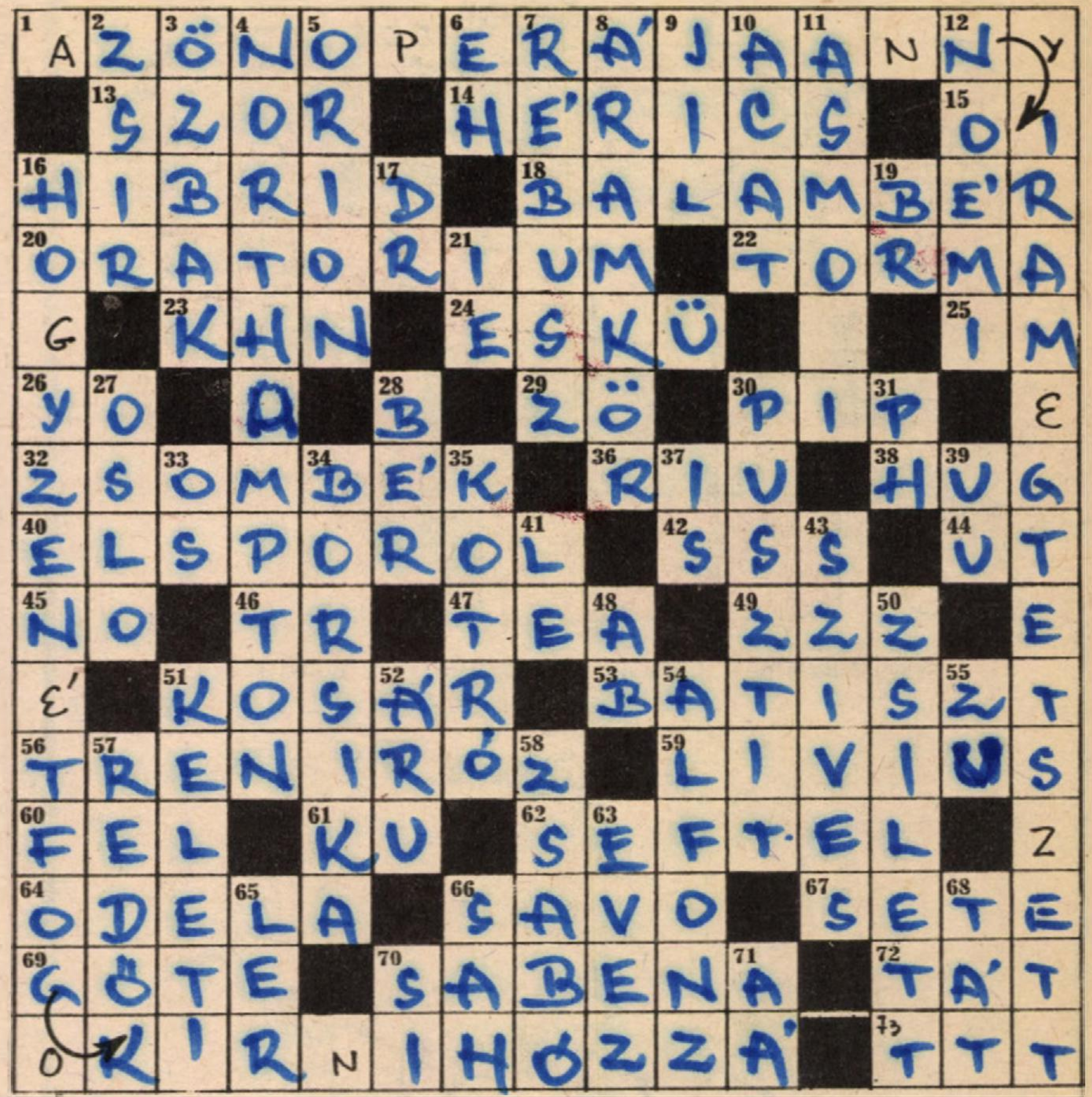
Beethoven egyszer végighallgatta egy fiatal komponista operáját, s utána ezekkel a szavakkal gratulált a zeneszerzőnek: — Vízszintes 1. — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Bőven széthint
14. Évelő mérges növény
15. O. I.
16. Különböző fajtához tartozó egyedek keresztezése
18. A hunok első ismert királya
20. Énekkarra és zenekarra írott mű
22. Virsli mellé jár
23. K. H. N.
24. Ünnepélyes fogadalom
25. Mutatószó
26. A gyom közepe
29. Vissza: erdei vad
30. A szárnyasok nyelvén támadhat
32. Mocsaras lapályból kiálló gyepes domb
36. . . . -kiu (japán szigetcsoport)
38. Fiatalabb lánytestvér
40. Valamit valamiből megtakarít
42. Azonos betűk
44. Közlekedünk rajta
45. Buzdítás
46. A trón egyik fele
47. Ital
49. Azonos betűk
51. Háziasszony cipeli
53. Könnyű kelme
56. Edzést tart (a sportoló)
59. Római történetíró
60. Igekötő
61. Q
62. Üzletel, nem feltétlenül tisztességes módon
64. Folyó, határ két állam között
66. Az aludttejből válik ki
67. Balkezes, balog — magyar tájszóval
69. Gyíkra emlékeztető kétéltű
70. A belga MALÉV
72. Helység Komárom megyében
73. Azonos betűk

FÜGGŐLEGES

2. Nagy kalóriaértékű anyag
3. Egy erdei állat hímje
4. Ipari város Angliában
5. Csillagkép (és mitológiai alak)
6. Indulatszó
7. Rejtvény
8. Elektromos áram pályája
9. J. I. L.
10. K-val: lim-lom
11. Gonosz, főleg házasságrontó szellem a bibliai korban (perzsa eredetű)
12. Egy Jókai-regény hősnőjének neve
17. Diploma jele
19. Bárót jelentett
21. Német kettős magánhangzó
27. Európai főváros
28. Munkáért jár
30. Nagy tömegben gyilkol, irt
31. Pecsét helye (röv.)
33. Az ozmium jele
34. Fűszernövény
35. Az ilyen gép — például — kavicsot „termel"
37. Szintén
39. Azonos betűk
41. A vízszintes 60 ellentéte
43. Barátságos, nyájas, jóindulatú
48. Latin prepozíció
50. Borotválkozás eszköze
51. Háromszoros Kossuth-díjas filmrendezőnk volt
52. Portéka
54. Több portugál uralkodó neve volt
55. Z. U.
57. Hullámszerű ráncok a ruhán
58. Csipkés fodordísz
63. Csónakot hajt
65. A tűzhely sütésre szolgáló része
66. Irán ura volt
68. Szájat . . .
70. Sporteszköz
71. Az ábécé első két betűje

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-10 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

A SIKERÉLMÉNY

című rejtvényünk megfejtése:

. . . ha hozzám kellene jönnie nőül, inkább öngyilkos lenne.

200—200 forintot nyert:

Gulyás Károly, Jászdózsa, Dózsa Gy. u. 3. 5122
Szabó Adrienn, Nagykanizsa, Kölcsey u. 12. 8800
Liptay Miklósné, Bp. Pipiske u. 4. 1121

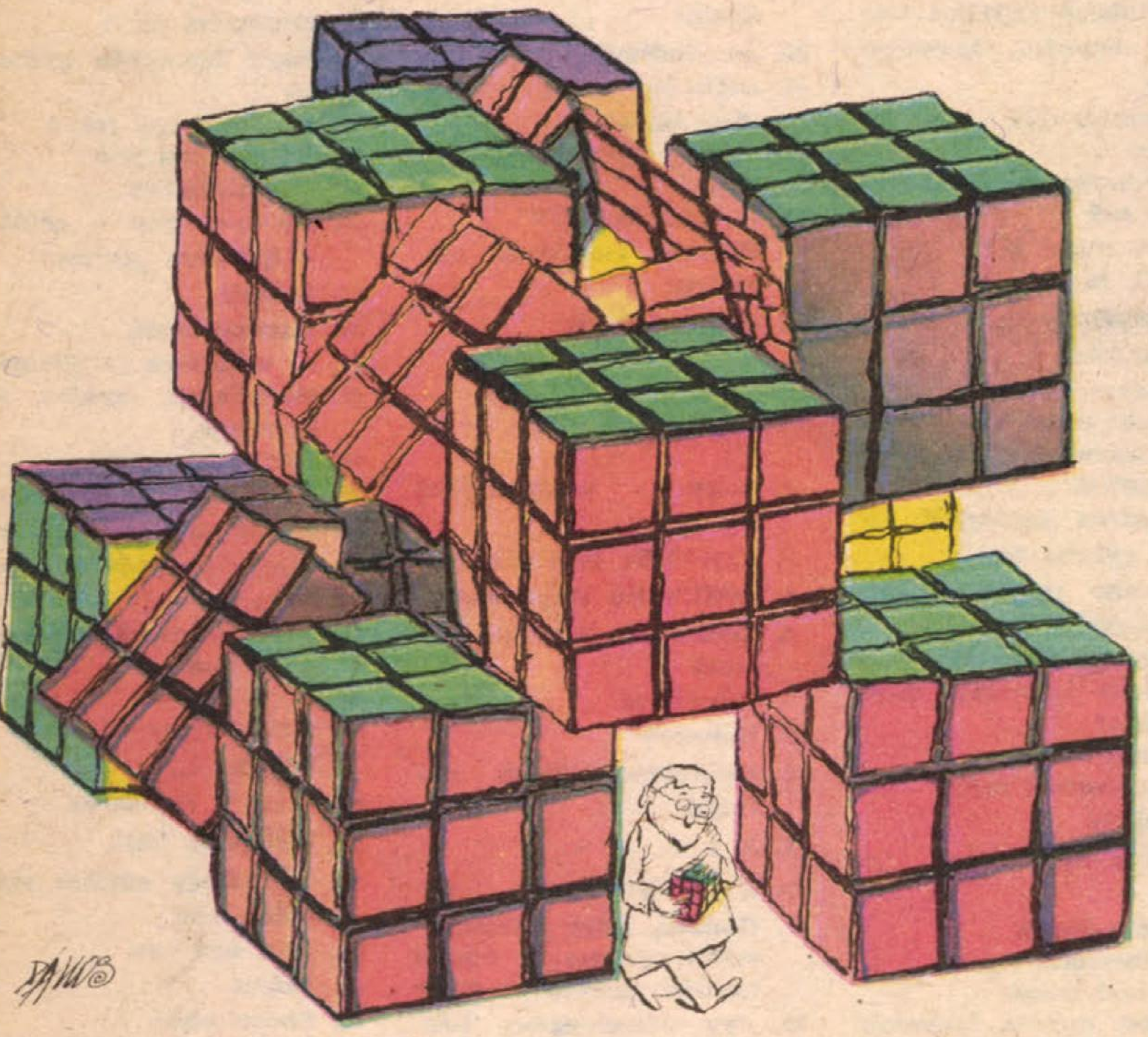
A nyereményeket postán küldjük el.

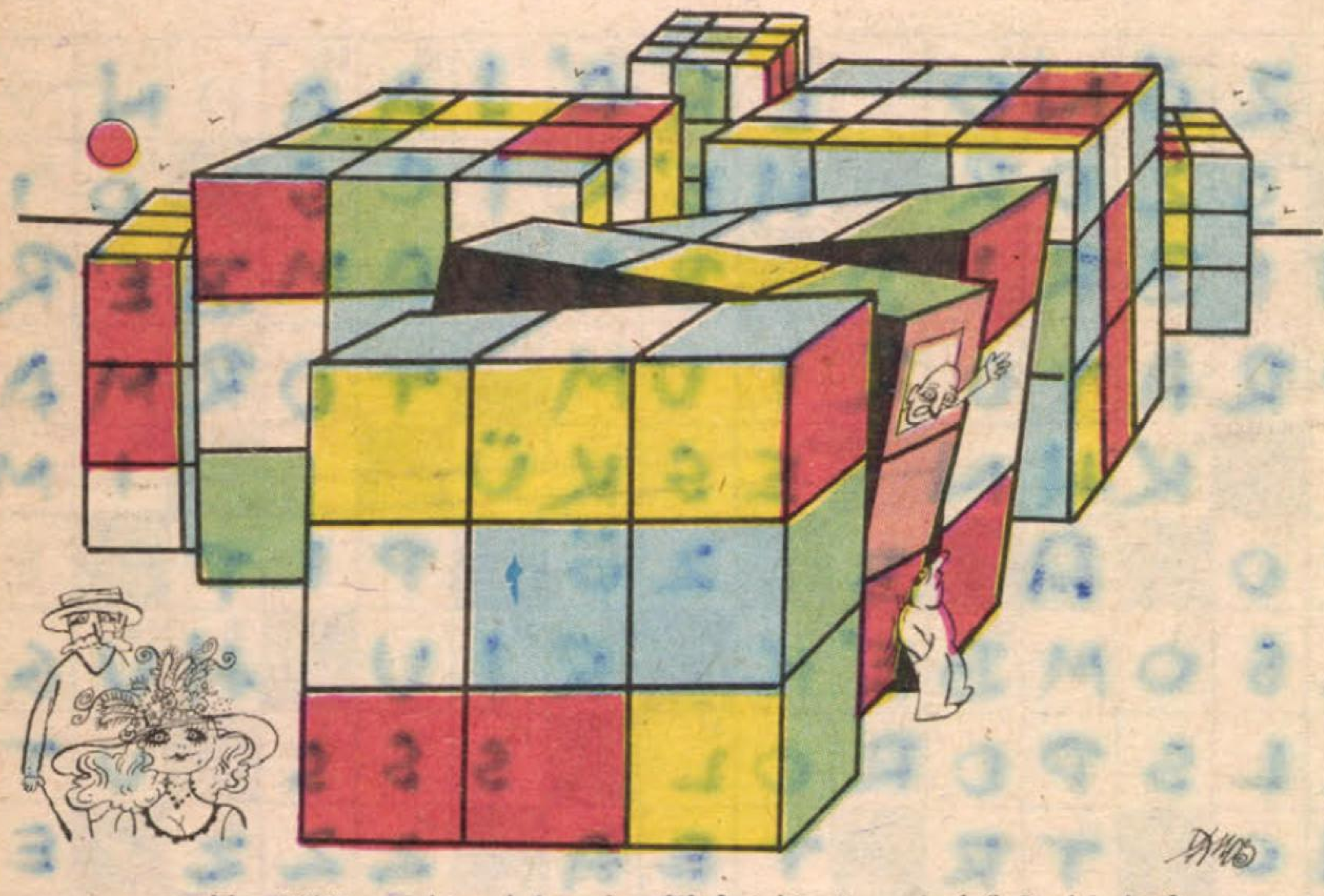
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

DALLOS JENŐ:

BŰVÖS KOCKA

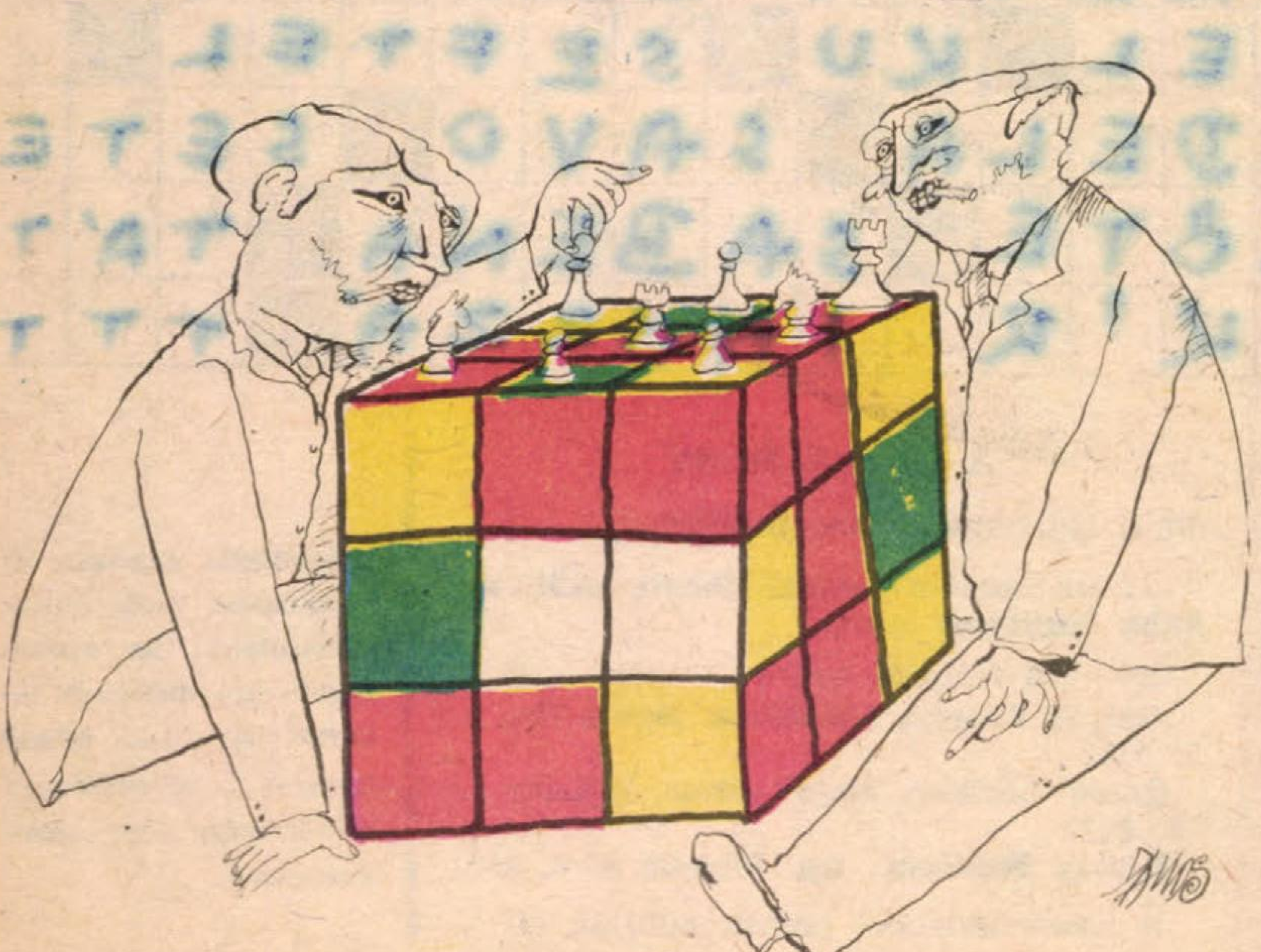
DIADALÍV

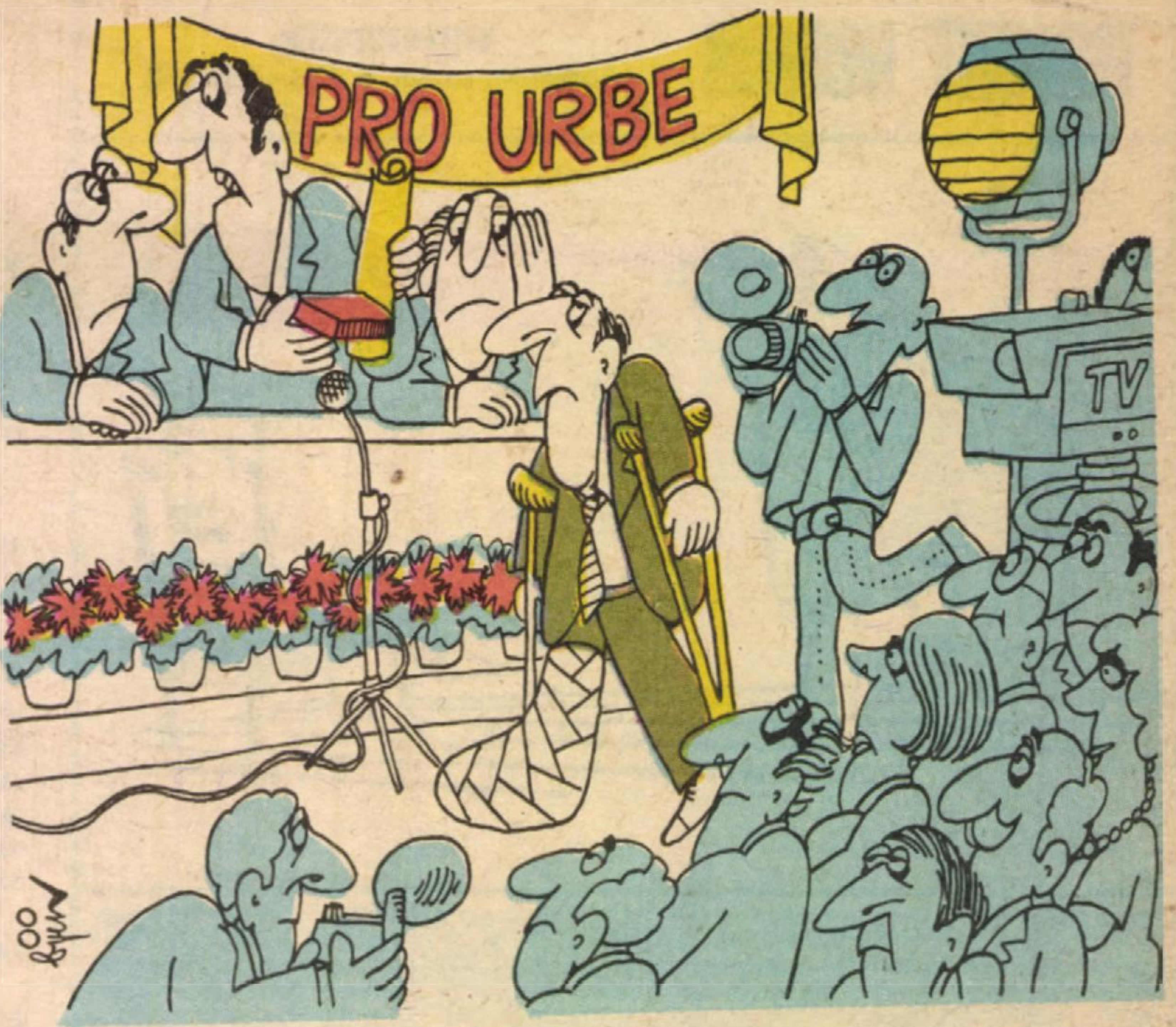

– Ne düljön neki a házunknak! Azt hiszi, ez is bűvös kocka?

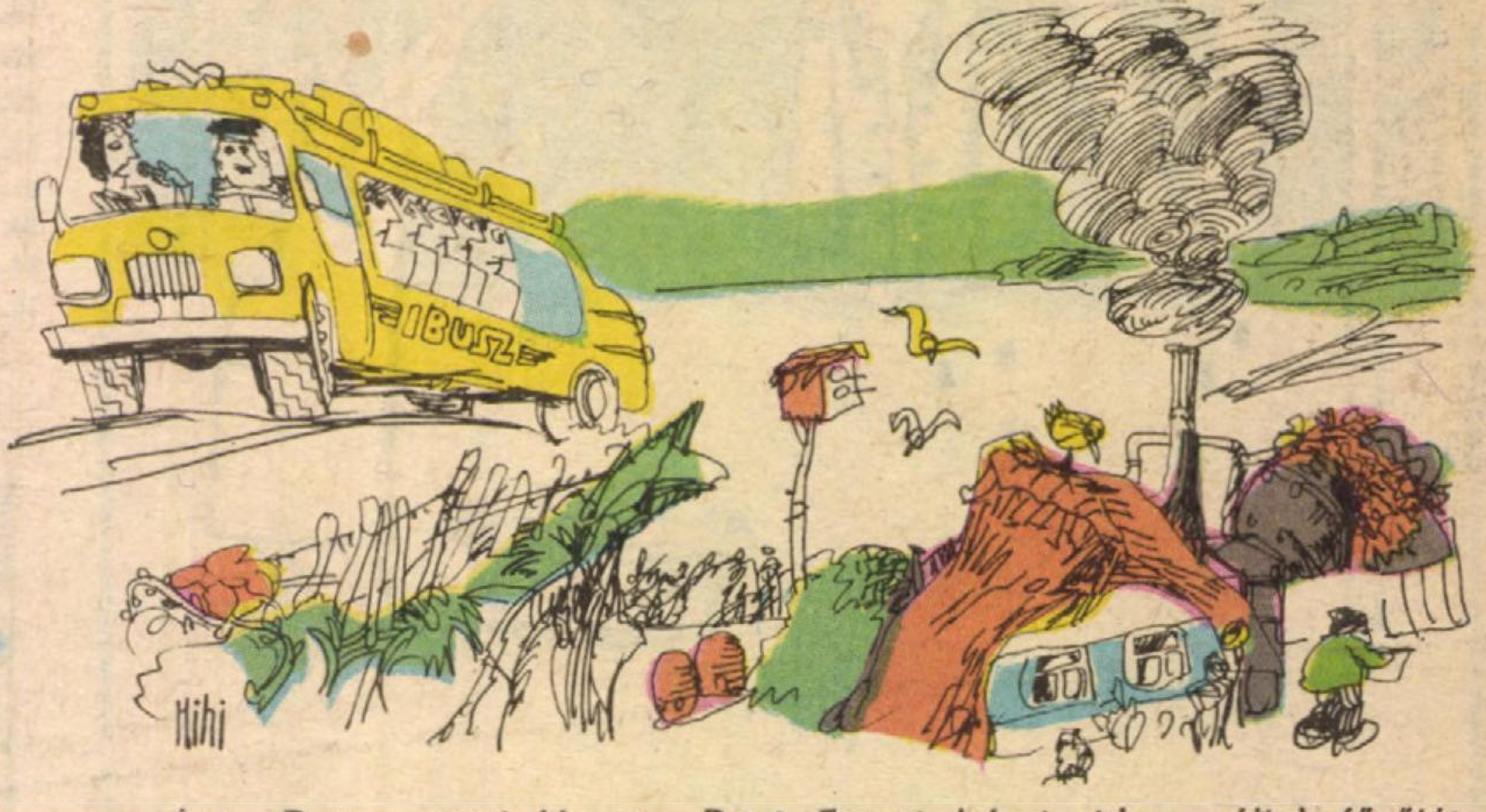
ANTITALENTUMOK

– A dijkiosztásra jövet törte ki a lábát szegény, a felbontott járdán.

NAIV IDEGENFORGALOM

– Íme, Damen und Herren, Bagi Fergyi bácsi titkos pálinkafőzőjét látják...

TAVASZ FELÉ

Rómeók és Júlia.